



СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 20, П'ЯТНИЦЯ, 19 ТРАВНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 20, FRIDAY, MAY 19, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Зневажена пам'ять

Петро Часто

І цього року день 9 травня в Україні не обійшовся без червоних прапорів, георгіївських стрічок і портретів ветеранів „Великої вітчизняної війни“, від голови до ніг обвішаних орденами за „перемогу над фашизмом“. Рецидиви советизму, певна річ, все ще можливі, незалежна українська держава досі не знайшла у собі політичної волі викоринити бодай найвідвертіше, найбільш злісне україножерство. Не покаране, воно збирає сили і знову піднімає голову. Отож зовсім не про рецидиви йдеться. Просоветська, проросійська акція „Безсмертний полк“ у Києві та інших українських містах, попри обмежену кількість учасників, звертала на себе увагу чіткою і ледве чи випадковою організованістю. Бо насправді вона була частиною загальноросійського сценарія святкування „великої перемоги“ – добре і заздалегідь спланованою пропагандою антиісторичного міту про особливі заслуги Росії перед людством.

Москві конче потрібна спотворена людська пам'ять про страждання народів у Другій світовій війні, бо лише за цієї умови, лише за цього диявольського фальшування історичної правди Кремль дістає ефективний інструмент для сьогодишньої неоімперської політики.

Добре відомо, що не безневинна Росія за Другу світову війну, – втім, як і за Першу – за страшні рани земні, за мільйони й мільйони жертв. Кожну треба пам'ятати, за кожну треба молитися. Особливо – за жертви невинні, замордовані ще між війнами у сталінських катівнях і концтаборах, у трьох антиукраїнських голодоморах. І радіти перемозі Сталіна над Гітлером, перемозі червоного фашизму над фашизмом коричневим може лише людина або несповна розуму, або невинуватий, смертельний ворог України і її незалежності.

Не дивно, що в Києві, Дніпрі, Одесі, Запоріжжі сталися сутички українських патріотів з учасниками ходи „Безсмертного полку“. Дивне інше: правоохоронці взяли сторону червонопрапорників, хоч закон забороняє в Україні комуністичну символіку. Серед близько сотні затриманих поліцією майже всі – члени Організації Українських Націоналістів. Їх жорстоко, по-садистськи побили.

Найгостріші вуличні конфлікти сталися у Дніпрі, де молодики з-під наметів „Опозиційного блоку“ накинулися на учасників Анти-терористичної операції.

Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков нібито належним чином відреагував на інцидент, звільнивши від посад декількох керівників міського управління поліції. Але ким він їх замінить – ось у чому питання, адже від самого А. Авакова смердить антиукраїнством. Міський голова Дніпра Борис Філатов, висуває від Українського об'єднання патріотів, за два роки перетворив Дніпро у форпост україн-

(Закінчення на стор. 12)

Відбулися зустрічі Павла Клімкіна з вищим керівництвом США



Учасники зустрічі у Білому Домі (зліва): Посол України в США Валерій Чалий, Віце-президент США Майкл Пенс, Міністер закордонних справ України Павло Клімкін, Президент США Дональд Трамп. (Фото: Міністерство закордонних справ України)

ВАШІНГТОН. – 10 травня Президент США Дональд Трамп прийняв у Білому Домі Міністра закордонних справ України Павла Клімкіна, де сторони обговорили подальшу підтримку України з боку Сполучених Штатів.

Перед цим відбулася зустріч П. Клімкіна з Віце-президентом США Майклом Пенсом. Сторони детально обговорили розвиток ситуації на Донбасі.

П. Клімкін подякував за незмінну позицію

Адміністрації США в підтримці територіальної цілісності України та протидії російській аресії.

В зустрічах також взяв участь Посол України в США Валерій Чалий. Після зустрічей з вищим керівництвом США П. Клімкін доповів про їх результати Президенту України Петрові Порошенкові.

Міністерство закордонних справ України

Португалець Сальвадор Собрал став переможцем „Евробачення-2017“

КИЇВ. – 13 травня відбувся фінал пісенного конкурсу „Евробачення-2017“, у якому взяли участь представники 26 країн. 20 фіналістів визначилися за результатами голосування у двох півфіналах, які відбулися 9 та 11 травня.

З першого півфіналу до фіналу пройшли Молдова, Азербайджан, Греція, Швеція, Португалія, Польща, Вірменія, Австралія, Кіпр, Бельгія. Переможці другого півфіналу – це конкурсант з Болгарії, Білорусі, Хорватії, Угорщини, Данії, Ізраїля, Румунії, Норвегії, Нідерландів та Австрії.

Ще п'ять учасників (Еспа-



Сальвадор Собрал – переможець „Евробачення-2017“. (Фото: 24 канал)

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Гройсман відвідав Ізраїль

ТЕЛЬ-АВІВ. – Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман 14-16 травня відвідав Ізраїль з офіційною візитом і провів переговори з Прем'єр-міністром цієї країни Беніяміном Нетаньягу, Президентом Реувеном Рівліном і спікером Кнесету Юелем Едельштайном. В. Гройсман закликав Ізраїль визнати Голодомор 1932-1933 років актом геноциду проти українського народу. Це перші контакти керівництва України та Ізраїля на високому рівні після загострення стосунків між країнами у грудні минулого року. Президент Р. Рівлін, перебуваючи в Україні у вересні 2016 року, у виступі в парламенті вдавсь до заяв, які українські політики назвали некоректними і недипломатичними. У грудні 2016 року візита В. Гройсмана був перенесена після того, як Україна підтримала резолюцію Ради Безпеки ООН із закликом до Ізраїля припинити будівництво поселень на окупованих палестинських територіях. (BBC)

■ Китай хоче мати суперлітак

КИЇВ. – 2016 року Корпорація авіаційної промисловості Китаю (AICC), яка виробляє аерокосмічну і воєнну продукцію, підписала угоду про співпрацю з підприємством „Антонов” щодо надвеликого літака Китаєві Ан-225 „Мрія”. Китайці не зацікавлені в придбанні існуючого Ан-225, хоча він цілком придатний для летів. Останні кілька років вони вивчають можливості модернізації другого недобудованого Ан-225, який у напіврозібраному стані вже 30 років стоїть в цеху підприємства. Якщо китайці модернізують цей літак, за вантажними можливостями повітряної флотії їм не буде рівних у світі. Ан-225 буде головною точкою у надзвичайно амбітному пляні китайців, який передбачає будівництво тисячі літаків великої вантажності за наступні 10 років. (BBC)

■ Україна має значні борги

КИЇВ. – 13 травня Міжнародне рейтингове агентство „S&P Global Ratings” оцінило виплати Україною основної суми боргу та відсотків за зобов'язаннями протягом 2017-2020 років у 20 млрд. дол., або близько 21 відс. внутрішнього валового продукту у 2017 році. Агентство очікує, що Україна повністю виконає свої короткострокові зобов'язання щодо суверенного боргу в 2017 році (2.6 млрд. дол.) і в 2018 році (3.9 млрд. дол.), враховуючи фонди офіційних кредиторів, існуючі резерви чужоземної і національної валюти Національного банку України, а також здатність уряду залучати фінансування на внутрішньому і зовнішньому ринках. Виплати зобов'язань у 2019 році залежать від здатності уряду проводити реформи і рефінансувати частину боргу з допомогою фондів, залучених на міжнародних ринках. („Українська правда”)

■ Настав час подати докази

КИЇВ. – 12 травня в Газі відбулася нарада делегацій сторін у справі „Україна проти РФ” у Міжнародному суді ООН, на якій визначили графік подальших процедур у справі. Україна повинна до 12 червня 2018 року подати в Міжнародний суд ООН меморандум з усіма доказами злочинів Російської Федерації з часу початку агресії у 2014 році. Росія має подати свій письмовий контрмеморандум до 12 липня 2019 року. Мова йде про звинувачення у підтримці Росією бойовиків самопроголошених „республік” Донбасу та дискримінації кримських татар та українців у анексованому Криму. (BBC)

■ Авіокомпанія ввела дешевий тариф

КИЇВ. – Українська компанія „Міжнародні авіолінії України” 11 травня ввела нову послугу дешевих перевезень – тариф „low cost”. На сайті компанії вже доступні квитки на внутрішні та міжнародні перевезення за цим тарифом, починаючи з листопада цього року. Квитки не можна повернути або обміняти навіть з карою. Безкоштовно пасажир може пронести на борт тільки ручну поклажу вагою не більше семи кілограмів. Квитки за такою ціною можна купувати не менше, ніж за 180 днів до лету. (BBC)

НОВІ РЕАЛІЇ

Дональд Трамп плюс Джон МакКейн

Максим Вікулов

У міру того, як в адміністрації Дональда Трампа бере верх жорстка лінія щодо Москви, а прихильники „перезавантаження”, які стали вже нечисленними, втрачають залишки впливу, сам президент, схоже, налаштувався на альянс з найжорсткішими опонентами Кремля (і ще недавно своїми найпослідовнішими критиками) – сенаторами Джоном МакКейном і Ліндсі Гремом. На всьому Заході з часів легендарного Президента Сполучених Штатів Рональда Рейгана, очевидно, не знайдеться настільки переконаного, активного і непримирного опонента російського імперіалізму, як сенатор-республіканець від штату Аризона Дж. МакКейн.

Друг України

Акцентуючи свою увагу переважно на зовнішньополітичних проблеми та аспектах безпеки, сенатор Дж. МакКейн почав приділяти підвищену увагу московській загрозі практично відразу ж після „воцарювання” Володимира Путіна – тобто задовго до початку політики, що оголосила російський реваншизм мюнхенської промови кремлівського керівника.

Весь цей час республіканець буквально б'є на сполох, намагаючись донести (і багато в чому успішно) до вашінгтонського естеблїшменту ідею про потребу стратегічного стримування Росії, а також будь-якої підтримки всіх тих, кому загрожує російський ведмідь, включаючи Україну, Грузію, країни Балтії, Балканський півострів, центральну і східну Європу.

Вимагаючи рішучих дій, Дж. МакКейн ніколи не боявся йти проти течії, чи то пак проти домінуючих на Капітолійському пагорбі настроїв. Сенатор вимагав активних дій під час нападу Російської Федерації на Грузію в серпні 2008 року, жорстко критикував спроби адміністрації 43-го Президента США Джорджа Буша-молодшого налагодити відносини з Москвою, а також обамівську політику „перезавантаження”. Щоразу Дж. МакКейн

попереджав про історичну марність будь-яких спроб домовитися з Кремлем по-доброму. Щоразу йому не вірили, намагаючись вибудувати нормальні взаємини знову і знову. І щоразу сенатор зрештою виявлявся правий.

Не дивно, що Дж. МакКейн виявився найчастішим високопоставленим гостем української столиці під час Майдану. Висловлюючи солідарність з протестувальниками, сенатор водночас розмовляв з тодішнім Президентом Віктором Януковичем, намагаючись вирвати того з московських обіймів. На жаль, марно.

З початком російської агресії проти нашої країни Дж. МакКейн передбачувано став одним з найактивніших і точно найпослідовнішим лобістом посилення санкцій тиску на Росію та всебічної допомоги нашій країні, включно з наданням летальної зброї. Чинні санкції сенатор вважає недостатніми.

Нам варто подякувати Савдійській Арабії, яка дала змогу ціні на барель нафти впасти до такої межі, що це мало драматичний вплив на економіку В. Путіна, – сказав Дж. МакКейн. – Це не має нічого спільного з діями Президента США.

На думку республіканця, В. Путін і його помічники мали бути, як мінімум, відімкнені від банківської системи SWIFT.

Непрості взаємини

Під час президентської кампанії-2016 Дж. МакКейн відверто критикував Д. Трампа за його наміри „порозумітися” з В. Путіним. На національному республіканському з'їзді в серпні минулого року Дж. МакКейн, згнітивши серце, усе ж підтримав висунення номінанта своєї партії у президенти. Але вже в жовтні на тлі скандалу про сексуальні домагання відкликав свою підтримку.

„Поведінка Дональда Трампа цього тижня... унеможливорює навіть умовну підтримку його кандидатури”, – заявив він тоді.

Д. Трамп у своїй типовій манері відповідав сенаторові взаємністю. Ще в 2015 році екс-

(Закінчення на стор. 12)

Дональд Трамп і Сергій Лавров: ін'єкція тверезості для України

Альона Гетьманчук

Зустріч Дональда Трампа та Сергія Лаврова – непогана ін'єкція тверезості для України. Попри конфронтаційну риторику і низку розчарувань в американсько-російських взаєминах, варто пам'ятати: Україна сьогодні, як у сендвічі, затиснута між двома непередбачуваними міжнародними гравцями у Москві та у Вашингтоні. Відтак ми повинні постійно бути готовими до того, що в якийсь момент ця непередбачуваність може працювати для нас як зі знаком плюс, як це відбувалось останнім часом у випадку дипломатичного напруження на тлі хемічної атаки в Сирії та реакції на неї Д. Трампа, але може працювати і зі знаком мінус. На те вона і непередбачувана.

Також важливо не забувати про кілька речей. По-перше, допоки Росія сприйматиметься у Вашингтоні принаймні як потенційний партнер у вирішенні важливих для США міжнародних питань, доти ми не можемо виключати будь-якої домовленості між цими двома країнами. Але ця домовленість необов'язково відбудеться за рахунок інтересів України. Тобто, швидше за все, доречніше говорити не про „велику обгородку”, яку давно намагається досягнути з американським Президентом Володимир Путін, а про випробувальну домовленість між Кремлем і адміністрацією Д. Трампа щодо співпраці у розв'язанні конкретної міжнародної кризи (скажімо, сирійської). Адже досягнута домовленість з Кремлем – необов'язково виконана Кремлем домовленість.

По-друге, кожна зустріч представника Росії

з представником США – незалежно від рівня – це можливість для втілення на практиці стратегії Кремля за принципом: повна дискредитація України на міжнародній арені, повне політичне перезавантаження всередині України.

Саме тому Україні потрібно продовжувати й надалі використовувати кожен привід, щоб донести до Білого Дому докази деструктивної позиції Росії у питаннях врегулювання щодо Донбасу та окреслити наслідки політики В. Путіна для безпеки в євроатлантичному просторі загалом. Донести самим, як це намагається під час частих візитів до Вашингтону робити Міністер закордонних справ України Павло Клімкін, так і з допомогою формування своєрідного пулу американських і міжнародних голосів за Україну. Був досягнутий певний прогрес у тому, щоб прояснити в деталях ситуацію на сході України для Держсекретаря Рекса Тілерсона, що особливо важливо з огляду на його постійне спілкування з Д. Трампом, чим не можуть похвалитись багато інших членів адміністрації.

Позитивом є і те, що практично триває практика попередньої адміністрації, коли після зустрічей з російським керівництвом українська сторона інформується американськими партнерами про зміст розмов. Однак, зрозуміло також і те, що жодні телефонні розмови не можуть замінити живого спілкування у вигляді візиту того ж Р. Тілерсона та інших членів адміністрації до України.

„Українська правда”

Альона Гетьманчук – директор Інституту світової політики (Institute of World Policy), Київ.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА**Чому нові партії не мають близьких перспектив****Віктор Андрусів**

Багато українців тримаються за ілюзію появи нової прогресивної партії, яка все змінить і наведе порядок. Але факти – проти цієї ілюзії. Чомусь ніхто не відзначає, що така партія після Майдану постала, вона сперлась на середній соціальний прошарок, вона перемогла на виборах – це „Самопоміч“. Так – це не партія з Майдану, і як ми сьогодні розуміємо, не партія змін. Але вона абсолютно відповідає тим очікуванням, які були в умовному середньому прошаркові.

Політична система має свої цикли, які насамперед пов'язані зі зміною поколінь еліти. Як правило, еліти повністю змінюється раз на 20 років. В деяких країнах – раз на 30 років. Елітні політики – це люди у віці від 40 до 60 років. Для України 2020-ті будуть роками зміни еліти початку 2000-их, а саме Юлії Тимошенко, Петра Порошенка, Юрія Бойка та інших.

Тепер ще спробуємо подивитись на умовний середній прошарок в Україні, який можна визначати як клієнта і суб'єкта можливих прозахідних змін. „Умовний“ тому, що його неможливо вимірювати через доходи (як це робиться на Заході), в нас доводиться визначати його за іншими критеріями.

По-перше, це люди у віці 30-40 років, оскільки вони не „совки“ і не з бандитських 1990-их років. По-друге, це високоосвічена група, яка мусить мати бодай мінімальний зв'язок з Заходом. Це може бути через подорожування, через працю на західні ринки, або через аналізу отримуваної інформації, що передбачає високий рівень освіти. По-третє, це фінансово самостійна група, яка незалежна від старих олігархічних схем і не є управлінням старих компаній і підприємств. Як правило, це малий середній бізнес, скопійований з Заходу, або який працює на Захід.

Подивимось тепер на виборця „Самопоміч“ за екзит-полом 2014 року:

За рівнем освіти найвищий освітній рівень – у виборців „Самопоміч“, де 56 відс. мають вищу освіту і ще 6.5 відс. – незакінчену вищу, 25 відс. – середню спеціальну, 10 відс. – повну середню і 2 відс. – неповну середню. За віком наймолодший електорат – у партії „Самопоміч“ (48 відс. віком до 40 років)

Як бачимо, „Самопоміч“ виконала роль нової партії після Майдану для проактивної групи суспільства. Але, на жаль, в силу кількох важливих моментів з потенційної партії змін вона перетворилась в партію „меншого зла“. Ось деякі причини:

1. Провінційне управління. Весь цей час про-

відникк (і ключовий спонзор) партії залишається у Львові, і зрозуміло, що звідти здійснює керівництво. Подобається це чи ні, але Україною керують з Києва, а це означає, що більшість бізнесу, медіа і еліти зосереджено саме в столиці. Провінційність позначилась і на системі розбудови осередків, яка фактично відсутня. Осередки „Самопоміч“ – це самокеровані організації, слабо пов'язані з центром.

2. Страх провідництва. Оскільки провідник партії перебуває в регіоні – він панічно боїться, що хтось на національному рівні захопить всю увагу медіа, а відтак і партію. Саме в цьому – основна природа конфліктів з колишніми партнерами, як от „Воля“ чи група Ганни Гопко.

3. Міське головство. Посада міського голови – це в першу чергу господарська посада, виконавча, яка залежить від цілої купи вертикалей: область, міністерства, президент тощо. Історія зі сміттям – класичний приклад того, наскільки обмежений посатник у вирішенні своїх питань. Тому Андрій Садовий посадою обмежив себе в масштабній політичній грі, яку він міг би грати за інших умов. А можливості грати в гру іншому провідникові – не дав.

Тому на сьогоднішній день „Самопоміч“ закрила нішу нової партії, і всі потенційно нові суб'єкти менш ніж за п'ять років будуть боротися саме з нею. Але треба зазначити, що така боротьба буде мало успішна, оскільки „Самопоміч“ таки розчарувала свій електорат, і він буде підтримувати її за принципом меншого зла, і також „Самопоміч“ увібрала багато нових згенерованих після Майдану смислів. Єдиний, з ким могла б конкурувати нова партія – це в нашому випадку хіба Михайло Саакашвілі, який сьогодні нагадує „велику рибу на піску“, можливостей багато, а спроможностей – нуль. Інші провідники не зформовані і не мають чого протиставити А. Садовому.

Наступний цикл розпочнеться через п'ять років, а більш реально – навіть через 10 років. Саме через п'ять років ті, кому сьогодні 25-30 років, будуть в категорії цього проактивного середнього прошарку. Сьогодні вони не можуть бути політично активними, оскільки проходять становлення особистостей, сімей та економічної активності. Враховуючи, що в цій групі буде багато учасників антитерористичної операції та війни, заявляти про себе вони будуть жорсткіше.

Львівський культурологічний журнал „І“

Віктор Андрусів – виконавчий директор Українського Інституту Майбутнього, Київ.

Україна має простий доступ до архівів КГБ

КИЇВ. – Україна – одна із країн пострадянського простору, де доступ до архівів КГБ найпростіший. Такого висновку дійшли експерти за підсумками аналітичного звіту „Європейські законодавчі практики декомунізації: висновки для України“. У рамках дослідження експерти аналізували практику Чехії, Польщі, Словаччини, Угорщини, країн Балтії, Албанії, Болгарії, Молдови, Грузії та Румунії.

„Нам вдалося уникнути певних помилок, які мали місце у інших країнах, насамперед – у сфері доступу до архівів репресивних органів. З іншого боку, тепер деякі країни Східної Європи починають використовувати український досвід декомунізації: Польща минулого року ухвалила закон, який реґлюментував процес перейменування комуністичної топоніміки, і автори, пишучи закон, зверталися до положень нашого закону. І мова йде про Болгарію, яка зараз працює над законом про доступ до архівів репресивних органів“, – зазначив Сергій Рябенко, співавтор аналітичного звіту, юрист Українського інституту національної пам'яті, презентуючи 12 квітня висновки звіту в Українському кризовому медіа-центрі.

Україна у сфері доступу до архівів запозичила норми із законодавства країн, де декомунізація була найглибшою. Це норма про вільний доступ до архіву для кожного, про оцифрування документів для збереження та збереження їх у окремому архіві, незалежно від діючих силових установ, а також – що відповідальність за поширен-

ня інформації несе не архівіст, а той, хто її публікує. В Україні для доступу до архівів КГБ потрібні мінімальні вимоги – достатньо у запиті надати максимально повну інформацію про людину, щодо якої шукають інформацію, і власний пашпорт. За доступ не потрібно платити, також безкоштовним є копіювання власними технічними засобами.

В Угорщині, наприклад, необхідно надати дослідницьку ліцензію, детальний план дослідження, список публікацій та заяву про підтримку від дослідницького інституту. У Німеччині під час відкриття архівів „Штазі“ через норму про право людини розпоряджатися інформацією про себе у третіх осіб – дослідників – виникли великі проблеми із доступом, розповів Дмитро Мешков, науковий співробітник „Nordost-Institut“. Тому до закону довелося вносити поправки, що дослідники самі несуть відповідальність за опубліковану інформацію з архіву. „Там традиція захисту персональних даних настільки сильна, що дослідники навіть у ситуації, коли їм нічого не загрожує, через побоювання судових скарг навіть анонімують прізвища злочинців“, – зазначив він.

Андрій Когут, співавтор аналітичного звіту, директор Галузевого державного архіву Служби безпеки України, розповів, що у 2016 році, порівняно із 2014 роком, кількість звернень в архів зросла на 138 відс. Кількість чужоземних дослідників, які приїждять працювати з архівами КГБ, у

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ**■ Привезли сміття зі Львова**

КИЇВ. – 13 травня дві вантажівки зі Львова з шкідливими для довкілля відходами виявив на території колишнього дитячого табору в селі Завалівка Макарівського району інспектор патрульної поліції. Автомобілі з відходами перебувають під наглядом поліцаїв, вирішується питання про їх арешт. Від травня минулого року Львів має проблеми з вивезенням побутових відходів і з різних місць України надходять повідомлення про перехоплення вантажівок зі сміттям зі Львова, яке намагаються незаконно скинути в інших українських регіонах. (Радіо Свобода)

■ Україна уражена комп'ютерним вірусом

КИЇВ. – 12 травня Україна, Росія і Тайвань опинилися серед найсерйозніше уражених новим різновидом вірусу, що б'є доступ до документів комп'ютера і вимагає викупу за розблукання, повідомила компанія комп'ютерної безпеки „Avast“. Упродовж дня було виявлено понад 57 тис. уражень і це число зростало. Україні вдалося уникнути більшості загроз для державних інформаційних систем завдяки оперативно вжитих заходів і завчасному попередженню про масову розсилку цього шифрувальника та наданню необхідних рекомендацій. Найбільш потерпілою була Росія. Зловмисна програма „WanaCrypt0r 2.0“ вразила й комп'ютерні системи в багатьох інших країнах, але меншою мірою. Фахівці з комп'ютерної безпеки радять встановити останні оновлення операційних систем і захисних програм. (Радіо Свобода, „Укрінформ“)

■ Організатора замаху арештували

КИЇВ. – 13 травня Печерський суд Києва арештував на 60 діб організатора нападу на Тетяну Чорновол у 2013 році. Про це повідомив речник Національної поліції Ярослав Тракало. Чоловіка підозрюють у скоєнні замаху на навмисне вбивство Т. Чорновол, видавши його за шляхову пригоду. Оперативники департаменту карного розшуку встановлювали місцезнаходження 47-річного уродженця Дніпродзержинська з жовтня 2014 року. Я. Тракало не назвав імені підозрюваного, однак у 2015 році начальник департаменту карного розшуку Володимир Остапенко повідомляв, що організатором побиття Т. Чорновол був кримінальник з Дніпродзержинська Олег Нетребко. („Українська правда“)

■ Найбільш україномовним став Тернопіль

ТЕРНОПІЛЬ. – За аналітичними дослідженнями, проведеними на основі державної статистики і соціології, визначено міста України, де найбільше і найменше спілкуються вдома українською мовою. Перше місце посів Тернопіль, де українською мовою розмовляють 97 відс. мешканців, на другому місці – Івано-Франківськ, в якому україномовне населення становить 95 відс., на третій сходинці – Луцьк, де рідною мовою розмовляє 92 відс. жителів. Українська мова також переважає в Львові, Рівному, Хмельницькому, Жгороді, Вінниці, Чернівцях, Черкасах, Житомирі, Полтаві. У Києві українською та російською мовами розмовляють приблизно у рівній мірі. Натомість російською мовою найбільше спілкуються жителі Маріуполя, Северодонецька та Харкова. (Євген Цимбалюк)

■ Провели фестиваль світла

КИЇВ. – У столиці 13-14 травня відбувся перший міжнародний фестиваль світла і медіа-мистецтва „Kyiv Lights Festival“. У міжнародному конкурсі брали участь понад 25 робіт з 11 країн, включно з Україною. Свої роботи подали відеодизайнери з Бразилії, Німеччини, Індонезії, Іспанії, Мексики, Португалії, Румунії, Чиле, Швейцарії та Японії. На Поштовій, Контрактівій, Михайлівській площах, Андріївському узвозі, парку Кіото відбулись світлові видовища, пішохідний міст перетворився на динамічну інсталяцію, яка постійно змінювала колір та інтенсивність освітлення. Австралійський художник Креґ Волш вперше в Україні показав його знамениті проєкції на поверхню Дніпра і дерева біля річкового порту. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Християнство пов'язане з патріотизмом

ВАШІНГТОН. — Дослідний інститут „Пю Рісирч Сентер” з Вашингтону 10 травня оприлюднив статистику про християнство у 18-ох країнах Центральної та Східної Європи, яка вказує, що великі більшості населення сповідують християнську віру у вигляді, який домінує місцево, і пов'язують це з лояльністю до своєї нації. Православну віру сповідують 90 відс. греків, 89 відс. грузинів, 88 відс. сербів, 80 відс. румунів, 78 відс. українців, і 71 відс. росіян. Католицьку віру сповідують 75 відс. литовців, 84 відс. хорватів і 87 відс. поляків. Виняток творять чехи, з яких 72 відс. не сповідують жодної релігії. У деяких місцях православ'я пов'язане з русофільством. 80 відс. сербів, 70 відс. греків (яких країна є членом НАТО) і 56 відс. болгар кажуть, що „сильна Росія є потрібна на противагу Заходові”. Але тільки 22 відс. українців згодні з цим. („The Economist”)

■ США озброюватимуть курдів у Сирії

ВАШІНГТОН. — Пентагон повідомив 9 травня, що Президент Дональд Трамп схвалив план озброювання курдських військових сил, котрі воюють у Сирії проти ісламської екстремістської організації „Ісламська Держава” (ІД). Представник Пентагону Дана Вайт сказала, що Курдська Народна Самооборона (знана як „УПГ”) є „єдиною сухопутною силою, яка може успішно захопити Ракву в недалекому майбутньому”. Сирійське місто Раква є „де факто” столицею ІД. („The Washington Post”)

■ Гарвард матиме окрему градацію

КЕМБРІДЖ, Масачусетс. — Гарвардський університет проведе градаційну церемонію 23 травня виключно для афроамериканських студентів. Понад 170 студентів і 530 гостей записалося на цю церемонію. Організатори кажуть, що ця імпреза відзначає „спільноту”, а не „сегрегацію”. У 2015 році лише 5 відс. з 7,595 наукових ступенів було надано афроамериканським студентам. 23 травня Гарвард також проведе свою третю річну градаційну церемонію для студентів латиноамериканського походження. („International Business Times”)

■ Засудили християнина за богохульство

ДЖАКАРТА, Індонезія. — Суд засудив християнського губернатора Джакарти Басукі Пурнаму до двох років ув'язнення за зневагу Корану. Рішення п'ятичленного суду 9 травня викликало дисонанс в цій найбільшій мусульманській країні у світі, яка має репутацію поміркованого сповідання Ісламу. Звинувачення проти губернатора висунуто у вересні 2016 року, після появи відео, в якому Б. Пурнама сказав виборцям, що їх обманюють, коли вони вірять специфічній стрічці Корану, яка забороняє мусульманам голосувати за немусульмана. („Associated Press”)

■ Американці сказали про витрати бюджету

ВАШІНГТОН. — Дослідний інститут „Пю Рісирч Сентер” оприлюднив статистику про те, на що американці хочуть, щоб уряд видавав гроші. Згідно з опитуваннями, проведеним в половині квітня, 75 відс. хочуть, щоб більше видавати на пільги для ветеранів, 67 відс. — на освіту, 50 відс. — на охорону здоров'я, 46 відс. — на військову оборону країни (71 відс. республіканців, і 28 відс. демократів погоджуються), 46 відс. — на охорону довкілля, а 45 відс. — на потребуючих у США. (www.pewresearch.org)

■ Сенат затвердив секретаря праці

ВАШІНГТОН. — Голосами 60 проти 38 Сенат США затвердив 27 квітня номінацію Алекса Акоста на пост секретаря праці. А. Акоста, син кубинських емігрантів, був номінований на цю позицію Президентом Дональдом Трампом 16 лютого. Він очолюватиме розлогу агенцію, яка припилює дотримання понад 180 федеральних законів для приблизно 10 млн. працедавців та 125 млн. працівників. А. Акоста був федеральним прокурором, працював в Департаменті Справедливості, і був членом Національної ради робітничих відносин. („Associated Press”)

СЛОВА І ДІЛА

Не згадуйте Майдану!

Олексій Братущак

Політикам при владі та керівникам правоохоронних структур час зав'язувати з яскравими та порожніми промовами про Майдан та Революцію Гідності. Вони або чогось не зрозуміли з подій зими 2013-2014 років, або свідомо ігнорують прагнення українців до справедливості, зокрема у питанні покарання винних у злочинах проти учасників Євромайдану. Високопарні слова з їхніх вуст викликають лише огиду.

Президент, прем'єр-міністр, голова Верховної Ради, генеральний прокурор 20 лютого зустрілися з родинами героїв „Небесної сотні”. Кожен обіцяв щось своє. Від заочного правосуддя до статусу учасника бойових дій для загиблих майданівців. Усе це під сосом патосних промов а-ля „високодостойні родини”.

Петро Порошенко з компанією говорили багато. От тільки не про головне — покарання винних. Бо тут вихвалятися особливо нема чим.

Мені взагалі здається, що на подібні зустрічі представники влади ходять під примусом. Бо є інформаційний привід. Бо про це будуть писати усі українські медіа. Тому треба якесь клясне фото зробити, вигадати пару яскравих рядків, щоб отримати гарну пресу.

Днями з'явився черговий привід згадати Майдан — четверо харківських беркутівців втекли в Росію. Минуло п'ять днів, а від влади ані пари з вуст. Може, це якісь рядові беркутівці, які особливо не відзначилися на Майдані, що їх і згадувати не варто? Може, вони просто „виконували свій конституційний обов'язок на Майдані”, як каже один з втікачів Артем Войлоков?

Чому ж представники влади мовчать про втечу харківських беркутівців? Чому ніхто не обіцяє покарати причетних до втечі? Відповідь очевидна: після Майдану система не змінилася, просто одна її складова — опозиція замінила іншу — „злочинну владу”, а сама система встояла.

Втеча харківських беркутівців — це підсумок цілого ряду обставин, до яких причетні десятки й сотні представників влади.

Чому усі беркутівці, які на Майдані „виконували конституційний обов'язок”, тобто скоїли злочини проти учасників Євромайдану, не втекли ще у лютому-березні 2014 року? Тоді до Росії перебралася лише частина з них. Інша — залишилася, дехто виїхав значно пізніше. Хіба вони не боялися, що прийде нова влада і буде змушена притягати їх до відповідальності?

Не боялися. Бо отримали обіцянку: їх не зачіпатимуть, якщо вони допоможуть в АТО.

І Дмитрові Садовникові, і харківським беркутівцям, й іншим силовикам часів Майдану допомагали втекти. Це організовані втечі.

ТОЧКА ЗОРУ

Без еuforia та ілюзій

Сергій Грабовський

На мою думку, неприпустимою є еuforia з приводу першого рішення суду ООН (Газького суду) щодо позову України проти Росії, в якому номінально частково задоволено вимоги української сторони. Ба більше: ті, хто сьогодні веде мову про „початок одужання міжнародної правової системи”, видають власні ілюзії за дійсність. А немає нічого небезпечнішого за еufорію й ілюзії, коли йдеться про „нормалізацію” стосунків з Росією чи про спроби правовим шляхом змусити Кремль щось зробити, відступившись від своєї традиційної агресивної політики та позабувши свої імперські інтереси.

Почну з кінця.

Як відомо, суд наголосив, що очікує від Російської Федерації та України, як сторін Мінського процесу, реалізації індивідуальних та спільних заходів з метою повної імplementації комплексу заходів щодо виконання Мінських угод. Але ж імplementувати Мінські угоди можна лише у разі, коли ти маєш

19 вересня 2014 року керівництво Генпрокуратури не дало дозволу на залучення спецпідрозділу для затримання Д. Садовника. Тоді його ще можна було затримати. Після втечі командира київського „Беркуту” в Генпрокуратурі досі не можуть знайти, хто ж не допоміг слідчим затримати Д. Садовника. Своїх ГПУ не видає...

А що з „Великою справою Януковича”? Генпрокурор про людське око просто марить цією „справою”. Вирок Вікторові Януковичеві потрібен, це навіть не обговорюється. Але треба розуміти, що В. Янукович ніколи не повернеться в Україну. Та при цьому в Україні досі залишаються ті, хто був частиною злочинної влади В. Януковича, хто причетний до злочинів проти учасників Євромайдану. І притягнути вороїв України до відповідальності також надважливо. Бо якщо їх не покарати сьогодні, то завтра вони повторять свої злочини проти України.

А пам'ятає трійку „лідерів Майдану”? Серед них був і Віталій Кличко. Саме йому в останній день Майдану довелося вислуховувати від журналіста Дмитра Гнапа обурення через підписану опозиціонерами угоду з В. Януковичем.

Тоді В. Кличко вибачався прямо зі сцени Майдану: „Якщо я когось образив тим, що потиснув руку Януковичеві, я вибачаюсь. Але я роблю щиро все, щоб Україна перемогла. Я роблю все, щоб ця банда пішла”.

Минуло три роки. І от В. Кличко на камері цілується з Нестором Шуфричем. З тим самим Шуфричем, який керував тітушками. Нещодавно на Банковій відбулася акція „Порошенко, роззуй очі!”. На третю річницю початку АТО два десятки активістів прийшли під Адміністрацію Президента звернути увагу, що при владі на сході залишаються екс-регіонали, які весною 2014 року відкрито виступали на підтримку сепаратистів.

У виступах люди запитували: чому після Революції Гідності проукраїнські сили на Донбасі не отримали підтримки від Києва? Чому влада і далі робить ставку на екс-регіоналів, які нині зібралися під прапором партії „Наш край”?

На тлі домовленостей з сепаратистами та учасниками злочинів проти Майдану представники влади вигадують все нові і нові промови про Революцію Гідності. Для чого? Кого намагаються обдурити президент, міністри, депутати, керівники Генпрокуратури, Служби безпеки, Міністерства внутрішніх справ? Домовленості викривають суть влади яскравіше, ніж їхні слова. І ці дії не мають нічого спільного з прагненнями учасників Революції.

„Українська правда”

Олексій Братущак — політичний оглядач, член редакції „Української правди”, Київ.

„машину часу”. Нагадаю деякі їхні засадничі положення:

— Негайне і всеосяжне припинення вогню в окремих районах Донецької та Луганської областей України і його суворе виконання починаючи з 00 год. 00 хв. (київський час) 15 лютого 2015 року.

— Відведення всього важкого озброєння обома сторонами на рівні відстані з метою створення зони безпеки... Відведення... має розпочатися не пізніше другого дня після припинення вогню і завершитися протягом 14 днів.

— Забезпечити звільнення і обмін всіх заручників і незаконно утримуваних осіб на основі принципу „всіх на всіх”. Цей процес має бути завершений найпізніше на п'ятий день після відводу.

— Проведення конституційної реформи в Україні з набуттям чинності до кінця 2015 року нової Конституції, яка передбачає ключовим елементом децентралізацію (з ураху-

(Закінчення на стор. 18)



Учасники конкурсу „Евробачення 2017“. (Фото: „Німецька хвиля“)

Сальвадор Собрал...

(Закінчення зі стор. 1)

нія, Італія, Великобританія, Німеччина, Франція) виступили одразу у фіналі на правах країн-засновниць конкурсу. Україна потрапила одразу в фінал як країна-господар. Представник України гурт „O.Torvald“ виступив під номером 22 і посів 24 місце (36 точок).

З вислідом точок Сальвадор Собрал, який представляв Португалію, переміг із піснею „Амар Pelos Dois“ („Для нас обох“), яку написала його сестра Луїза. Це перша перемога Португалії на пісенному конкурсі „Евробачення“. Друге місце (615 точок) посів Кристіан Костов з Болгарії з піснею „Beautiful Mess“. Група з Молдови „Sunstroke Project“ (374 точки) стала третьою з піснею „Неу, Мамма“.

С. Собрал вивчав психологію, але пристрасть до музики взяла гору і він став одним із найперспективніших виконавців на португальській та еспанській музичній сцені. Він мешкав у США та Іспанії, де навчався в престижному закладі „Taller de Músics“, працював над кількома музичними проектами, писав музику для себе та організовував виступи. Саме тоді його музика увірвалася в себе особливості звучання Латинської Америки.

Вирішальний вислід конкурсу став відомий після голосування професійних національних журі та телеглядачів. Їхні оцінки склали рівні частини загального результату. Журі оцінювали виступи конкурсанти під час другої генеральної репетиції фіналу, 12 травня, а глядачі голосували безпосередньо в ніч фіналу „Евробачення-2017“.

Виконавчий директор конкурсу Йон Ола Санд сказав: „Надзвичайно чудово бути в Києві, місті, яке достойно прийняло конкурс вдруге. Сальвадор Собрал створив неймовірну атмосферу не лише на сцені, а й передав її тисячам глядачів у всьому світі. І тепер ми з нетерпінням чекаємо проведення конкурсу в 2018 році з нашими партнерами трансляції з Португалії, але цей момент по праву належить Сальвадорові Собралові“.

Конкурсанти виступали перед 9,000 глядачами на головній арені цьогорічного пісенно-



Співає Джамала. (Фото: 24 канал)

го Конкурсу – в Міжнародному виставковому центрі. Фінал конкурсу транслювали 45 країн, включаючи Австралію та США. Уперше в історії „Евробачення“ ведучими були три чоловіки – Олександр Скічко, Володимир Остапчук і Тимур Мірошниченко. Чудова сцена та багаторівневе освітлення додавало ефектності та драматичності і враження виступам.

Під час фіналу виступила переможниця „Евробачення-2016“ Джамала. Вона співала свою нову пісню „I Believe in U“. Також свою нову пісню „Я люблю“ виконала співачка Руслана, яка вперше привезла „Евробачення“ в Україну.

Україна передала право проведення конкурсу наступного року Португалії.

Президент України Петро Порошенко 15 травня зустрівся з організаторами та ведучими музичного конкурсу „Евробачення 2017“ та привітав їх з успішним проведенням конкурсу. „Евробачення 2017“ було організовано на дуже високому рівні. І це є результатом дуже ефективного координації та взаємодії вашої і нашої команд“, – сказав П. Порошенко.

Національна суспільна телерадіокомпанія України



Президент України Петро Порошенко з організаторами та ведучими конкурсу „Евробачення 2017“. (Фото: Офіційне представництво Президента України)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Уряд посилює боротьбу з наркоманією

ВАШІНГТОН. — Генеральний прокурор США Джеф Сешинс 10 травня наказав федеральним прокурорам вимагати максимальної кари для тих, хто зловживає наркотиками. Це цілком різниться від політики Державного Департаменту за часів Президента Барака Обами, щоб зменшити число ув'язнених за дрібніші злочини пов'язані з наркотиками. („NBC News“)

■ Трамп був на ґрадуаційній церемонії

ЛІНЧБУРГ, Вірджинія. — Президент Дональд Трамп взяв участь 13 травня у ґрадуаційній церемонії найбільшого християнського університету в США. Виступаючи перед прихильною 50-тисячною публікою в Ліберті Університеті, президент сказав ґрадуантам, що „в Америці ми не поклоняємось урядові, ми поклоняємось Богові“. „І тому – додав президент – ми гордо проголошуємо на наших грошах „На Бога надіємось“, і це тому ми гордо проголошуємо, що ми є одна нація під Богом, кожного разу, коли ми мовимо Присягу Вірності“. Промова Д. Трампа була його першою на ґрадуації, відколи він став президентом. Перед своїм виступом президент сказав репортерам, що новий директор Федерального Бюро Розслідувань (FBI) може бути призначений 19 травня. Рішення Д. Трампа звільнити дотеперішнього директора FBI Джеймса Комі викликало бурю протестів, бо Дж. Комі очолював розслідування бюро про втручання Росії у минулорічні президентські вибори. („The Hill“)

■ Польща відкрила пам'ятник героєві

ВАРШАВА. — 13 травня посадики столиці Польщі відкрили пам'ятник героєві з часів Другої світової війни біля місця, де капітан Вітольд Пілецький добровільно дозволив нацистам зловити його у Варшаві у вересні 1940 року, щоб дістатися до табору смерті в Авшвіці, звідки він писав і нелегально передавав своїм зверхникам таємні звіти про жахиття в концтаборі, аж до своєї втечі в квітні 1943 року. У Авшвіці загинуло 1.1 млн. осіб. Після війни промосковський уряд Польщі арештував капітана і після року брутальних допитів і тортур, його було страчено у травні 1948 року. Донька, син та інші нащадки В. Пілецького були присутні на церемонії разом зі сотнями мешканців Варшави та представниками уряду. Заступник прем'єр-міністра Матеюш Моравецький сказав, що капітан був двічі переможцем: вперше, коли був готовий пожертвувати себе в обороні Польщі, і вдруге, коли пам'ять про нього та інших бійців опору пережила комуністичний режим. („ABC News“)

■ Колишня конгресменка винна в обмані

ДЖЕКсонВІЛ, Флориди. — Федеральний суд 11 травня визнав колишню конгресменку з Флориди Корін Бравн винною в обмані за те, що вона допомагала зібрати 800 тис. дол. для фальшивої добродійної організації, а тоді вживала ці гроші на свої розкішні закупи. 70-літня демократка служила 24 роки в Конгресі. Минулого року вона прогнала перевибори після того, коли було висунено звинувачення проти неї. Її адвокат заявив, що вимагатиме нового суду. У 1992 році К. Бравн була однією з перших трьох афроамериканців з Флориди, обраних до Конгресу від часів після Громадянської війни. („Reuters“)

■ ІД обезголовила російського агента

РАКВА, Сирія. — Ісламська екстремістська організація „Ісламська Держава“ (ІД) оприлюднила 8 травня відео, в якому показується обезголовлення офіцера російської розвідки, котрого ІД звинувачувала в шпигунстві проти неї в Сирії. ІД сказала, що 36-літній капітан Євген Петренко інфільтрував ісламські групи в Казахстані й Північному Кавказі, поки його не зловила ІД минулого року в Сирії. Перед виконанням жорстокого вбивства показано інтерв'ю з Є. Петренко, в якому він – правдоподібно під примусом – признався, що був агентом Федеральної служби безпеки Росії і закликав її покінчити з військовою кампанією в Сирії. („The Washington Post“)

Українці їдуть до Європи

Європейський парламент ухвалив рішення про безвізовий режим для України, який почне діяти з 11 червня. Без візи можна поїхати у 30 країн Європейського Союзу, за винятком Британії та Ірландії, а також у чотири шенгенські держави: Швейцарію, Норвегію, Ісландію та Ліхтенштайн. Болгарія, Румунія, Хорватія та Кіпр, які не входять до Шенгенської зони, від 11 червня також пускатимуть українців без віз. Безвізовими стануть європейські міні-держави (від Монако до Ватикану).

Безвізовий режим діятиме для всіх, хто має українські біометричні паспорти для виїзду за кордон з України, Туреччини, Африки чи Америки. Чи відмовлятимуть у в'їзді українцям? Звичайно ж, відмови будуть. Але тепер у прикордонника буде менше підстав не пустити туриста до Європи. Треба спокійно і переконливо пояснити прикордонникові, куди їдете, як надовго, з якою метою, як будете пересуватися та коли виїдете з Шенгенської зони або з території Євросоюзу. Дехто вважає, що на кордоні перевірятимуть готівку в кишені мандрівника. На практиці перевірка грошей здійснюється доволі рідко.

Страховання теж не є обов'язком, але варто застрахуватися перед поїздкою. Якщо ви подорожуєте авто, доведеться купити страхову полісу. Без „зеленої карти“ авто не пустять до Європи.

Безвізовий режим дозволяє громадянам України перебувати на території країн Євросоюзу не більше як 90 днів протягом 180-денного періоду. Вони не мають права на оплачувану роботу. Однак можна виконувати роботу, за яку немає оплати, але надається їжа і житло.

Численні соціологічні дослідження свідчать, що українці готові виїхати за межі своєї країни за першої ж нагоди. За роки незалежності України за кордон виїхало 2.7 млн. громадян. За неофіційними оцінками ця цифра становить 7 млн. осіб. Враховуючи кількість охочих покинути Україну, ця цифра може зрости і потенційними заробітчанами може стати третина працездатного населення України. Загалом, частка працездатного населення в Україні становить 64 відс. Проте марним є побоювання, що після скасування віз українці масово поїдуть на заробітки. Варто нагадати, що в Євросоюзі сьогодні криза і не все так просто з робочими місцями. Хто мав виїхати, вже давно виїхав з візами.

Водночас зростання поїздок до Європи може стати школою для українців, які вважають, що вони – найкращі у світі. Варто переконатися, що й західноєвропейці дбають про збереження природи, про чистоту своїх міст, що вони переважно чемні й співчутливі.

Скасування віз до більшості країн Європи означає також, що Україну визнано органічною частиною європейської спільноти, рівною з тими державами Східної Європи, які теж долають важку спадщину комуністичного режиму. Європа знову підтвердила світові раніше проголошену істину: „Україна – не Росія“. Це історичне рішення адресоване також тим мешканцям Донбасу і Криму, які ще не усвідомили, у яку пастку запровадила їх агресія Росії. Україна завжди була частиною Європи і буде нею.

ІСТОРІЯ

Ніщинський став Прометеєм української культури

Ярослав Стех

Життєва доля композитора Петра Ніщинського склалася незавидно – йому випало жити в часах, коли українська культура, а в тому мова була заборонювана російсько-царськими указами. Але, незважаючи на перешкоди, він став Прометеєм української культури.

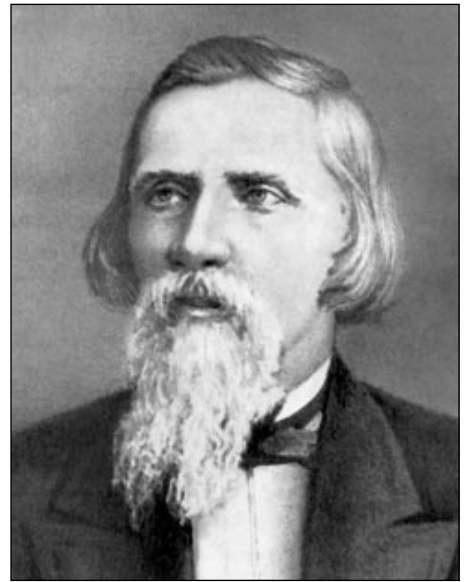
П. Ніщинський (псевдо Петро Байда) народився 9 вересня 1832 року в убогого паламара у селі Неменка (тепер Вінницької області). Передчасно помер його батько, коли Петрові було сім років. Мати вирішила виїхати до Києва і там стала наймичкою, щоб заробити на прожиток для двох дітей. Старшого сина Петра вона віддала в Києво-Софійське духовне училище, де у нього розвинувся талант до музики і співу.

На його здібності звернув увагу київський архимандрит Антоній. Коли він виїжджав з церковною місією до Атен, то забрав з собою П. Ніщинського. Йому вдалося поступити на богословський факультет Атенського університету, який він успішно закінчив 1856 році і в цьому році одружився.

П. Ніщинський виїхав до Петербургу і там став викладачем грецької мови в духовній семінарії. В Петербурзі зросло його зацікавлення українською культурою. Позитивний вплив на формування його духовних зацікавлень мав проф. Михайло Костомаров, який в тому часі перебував в Петербурзі.

П. Ніщинський вирішив повернутися в Україну, жив у Бердянську. Цей час виявився для нього плідним, а передовсім важливим у його композиторській праці. Співак, вчений, педагог-просвітитель, диригент, публіцист, організатор, музично-громадський діяч вкладав весь свій дар у свої пісні. Крім народних пісень, композитор займався творенням оригінальних хорів, писав романси. Вершиною його творчості стала пісня „Закувала та сива зазуля“, яка в хоровому виконанні звучить і в наш час.

В 1875 році П. Ніщинський створив музичну картину „Вечорниці“



Петро Ніщинський

до вистави „Назар Стодоля“ Тараса Шевченка (вперше її виконав в цьому ж році артистичний гурт Марка Кропивницького у Єлисаветграді). П. Ніщинський в пошані до Миколи Лисенка опрацював пісню про Байду і подарував йому на згадку.

П. Ніщинський не мав державної посади і змушений був жити у маленькому провінційному Анапелі, де вчителював і написав найкращі свої сольоспіви. У 1882 році переїхав до Одеси, де став викладачем гімназії. Деякі дослідники праці П. Ніщинського твердять, що не всі його творчі зусилля відомі сучасному українському читачеві. Та, незважаючи на це, треба ствердити, що вчений своїми відомими працями збагатив нашу культуру, яку слід передавати з покоління в покоління.

Останні роки свого життя композитор провів на самоті. Ранньою весною 1896 року захворів і поїхав до своєї дочки, яка проживала в селі Ворошилівці на Вінничині. В дорозі у нього трапився удар. В надзвичайно у важкому стані довели вченого до дочки і там він помер 4 березня 1896 року від паралічу.

У Ворошилівці селяни поховали його на місцевому цвинтарі і беруть пам'ять про того, який їм співав, розважав і допомагав поклати життєві труднощі.



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ“

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ще про Василя Курилика

У „Свободі“ 14 квітня була поміщена стаття Ярослава Стеха „Курилик був мистцем Канади й України“.

Про Василя Курилика написано дуже багато і видано багато книжок. Презентація найновішої буде 26 травня в Торонті. Але більшість публікацій зроблена англійською мовою, тому, побачивши репродукції картин В. Курилика у „Свободі“, я з цікавістю прочитала статтю Я. Стеха. На жаль, в статті подано деякі неточні біографічні інформації, як також неточні інформації про його картини, особливо зі серії „Український піонер“, частини якої репродуковані в „Свободі“.

Я. Стех пише, що родові коріння В. Курилика виводиться з Буковини. Це дійсно так, але далі чомусь подає, що в 1896 році його дід і бабуся виїхали з Борівців в пошуках кращої долі за океаном. Це помилка. Батько Курилика, Дмитро, народився в селі Борівці на Буковині і приїхав до Канади сам 1924 року. Натомість дід і бабуся по маминій стороні, Василь і Марія Гуцуляки, емігрували до Канади 1896 року. Працюючи в них на фермі, Д. Курилик залюбився в їх доньці Марії, народженій вже в Канаді, в Шандро, Альберта, в цій родині українських піонерів з Борівців.

Далі Я. Стєх пише, що „В. Курилик в 15 років пішов з дому у самостійне життя”. Це не точно. В. Курилик, як і його молодший брат і сестра, вчилися в однокімнатній школі в Стоунвалі (Stonewall) в Манітобі, куди Д. і М. Курилики з дітьми переїхали 1934 року. В 1942 році батьки вирішили перенести їх до школи „Sir Isaac Newton High School“ у Вінніпезі. Спочатку батьки винаймали помешкання для хлопців, а згодом батько купив у Вінніпезі хату, де оселив синів, а пізніше доньку і де родина постачала дітей харчами, оплачувала побут і навчання.

Після закінчення школи і Манітобського

університету 1949 року зі ступенем бакалавра В. Курилик разом з родиною переїхав до Стоні-Крік в Онтаріо, недалеко від Гамільтону. Восени проти волі батька вступив до „Онтаріо Коледж оф Арт“, але в другому семестрі покинув навчання з наміром вчитися в мехіканських монументалістів. Після п'яти місяців навчання в новозаснованому Мистецькому інституті ім. Аленде в Сан Мірелі, Мехіко, В. Курилик повернувся до Канади.

Я. Стех пише, що він „успішно завершив мистецькі студії в Лондоні, Англія, де здобував освіту протягом 1952-1959 років”. Це зовсім не так. В Лондоні, куди В. Курилик приїхав 1952 року, в нього виявилася клінічна депресія і він лікувався від 1952 до 1956 року – спершу в „Maudley Psychiatric Hospital“, а від листопада 1953 року в „Netherne Hospital“, де він був під опікою Едварда Адамсона, одного з піонерів лікування арттерапією. Загально вважається, що до великої міри В. Курилик у мистецтві був самоуком.

Далі Я. Стех пише, що „він захворів на очі і його недуга загрожувала йому повною сліпотою”. В. Курилик дійсно довший час мав проблему з болями очей, але лікарі в Канаді та Мехіко не могли знайти причини. Цю проблему, пов’язану з його психічним станом, В. Курилик поборов, згідно з його власним твердженням, навершенням до Бога і молитвою. З атеїста він став ревним римо-католиком і таким залишився до смерті.

В 1956 році В. Курилик дістав працю в підприємстві Ф. А. Поллака в Лондоні, де вивчив техніку позолочення рам високої якості. Перед поверненням до Канади в 1959 році, В. Курилик відвідав Святу Землю, щоб зобразити Святе Письмо в картинах. Почавши від 1960 року, В. Курилик працював над найбільшою своєю серією – 160 картин „Страсті Христові за Євангелі-

єю св. Матвія". У статті чомусь подано, що картин у серії було понад 20.

В Торонто, де оселився В. Курилик, він став працювати, як досвічений рамар в Галерії Аврома Айзака, котрий швидко переконався, що картини В. Курилика мають потенціал і влаштував йому першу виставку 1960 року. А. Айзак залишився представником В. Курилика аж до його смерті від рака в 1977 році.

При кінці статті Я. Стех пише, що „в Ніягара-Фолс діє музей В. Курилика, а також постійна виставка „Український піонер“. На жаль, це не зовсім так. Микола та Ольга Колянківські в 1970 році закупили всі 160 картин серії „Страстей Христових“, щоб вони стали основою нового музею і галерії в Ніягара-Фолс. З вдячності 1971 року В. Курилик намалював серію „Український піонер“, яку сам інстальював в музеї. Щоб зберегти музей і галерію у скрутний фінансовий час Колянківські продали п'ять картин серії „Українсько-го піонера“ урядові Канади, а шоста була подарунком від них і від їхньої галерії. 24 лютого 1983 року відбулося офіційне відкриття серії „Ukrainian Pioneer“ в Парляменті Канади, в залі „House of Commons Railway Committee Room“. На церемонії був присутній Прем'єр Канади Пієр Елліот Трудо. В 1990 році серія „Український піонер“ була передана до Національної галерії Канади в Отаві, де вона зберігається. В Ніягарській мистецькій галерії залишилися тільки дуже якісні репродукції оригіналів на повну величину.

Між репродукціями серії „Український піонер“, поданими у „Свободі“, бачимо бачимо будову української церкви, але, на жаль, не вказано, що це тільки деталь великої композиції, яка зображає тяжку працю піонерів при освоєнні і лісостепу Західної Канади.

Серія „Страсті Христові” далі зберігається в Ніягара-Фолс, але тільки мале число картин можна оглянути за попереднім домовленням. В 1975 році заходами Колянківських вийшла книжка-альбом „The Passion of Christ According to St. Matthew by William Kurelek (Niagara Falls Art Gallery and Museum)“, де поміщено якісні репродукції всіх 160 картин серії.

Більше докладної і точної інформації про В. Курилика, мистця та автора, можна знайти на інтернет-сторінці „Niagara Falls Art Gallery, Kurelek Collection“.

Д-р Дарія Даревич,
Торонто

Нові документи Світового Конгресу Українців

Нижче вміщено заяви і повідомлення Світового Конгресу Українців, які надійшли до „Свободи“ впродовж минулого тижня.

Зміцнюймо українські зв'язки!

11 травня Світовий Конгрес Українців (СКУ) вислав до своїх центральних репрезентацій та складових організацій повідомлення:

Інформуємо Вас, що україномовний тижневик „Свобода” і англomовна щотижнева газета „The Ukrainian Weekly” хотіли б поділитися додатковою інформацією про українську діаспору зі своїми читачами та читачами по інтернету. Обидва тижневики є виданнями американської організації, складової організації СКУ – Українського Народного Союзу, що прагне публікувати новини з метою підвищення рівня поінформованості про велику роботу, яка ведеться усіма нашими громадами по всьому світу.

Звертаємося до Вас з проханням додати „Свободу” і „The Ukrainian Weekly” до своїх списків розсилки засобів масової інформації, щоб бути впевненими в тому, що вони отримують інформацію про Ваші проекти і заходи.

Контактна інформація: „Свобода”, веб-сторінка: www.svoboda-news.com, електронна пошта: svoboda@svoboda-news.com; „The Ukrainian Weekly”, веб-сторінка: www.ukrweekly.com, електронна пошта: staff@ukrweekly.com.

Ірина Мицак,
голова Світової ради засобів
масової інформації СКУ

Станьмо на захист Олега Сенцова

Світовий Конгрес Українців (СКУ) закликає підтримати введення санкцій проти осіб, відповідальних за незаконне ув'язнення кінорежисера Олега Сенцова.

СКУ закликає українців усього світу приєднатися до кампанії, яка закликає уряди ввести санкції проти осіб, відповідальних за незакон-

не ув'язнення відомого українського режисера О. Сенцова, який був арештований 10 травня 2014 року за політично вмотивованими звинуваченнями за його мирну акцію протесту проти незаконної окупації Криму військами Російської Федерації. Три роки він продовжує зникати в російській в'язниці, засуджений у серпні 2015 року до 20 років суворого режиму.

СКУ закликає міжнародне співтовариство, в тому числі правозахисні організації, посилити тиск на Російську Федерацію, щоб допомогти звільненню О. Сенцова і всіх незаконно утримуваних в'язнів відповідно до Мінських домовленостей.

Більш детальну інформацію про судові процеси політичних в'язнів, включаючи рекомендації до подання листів підтримки, можна знайти на веб-сторінці Харківської правозахисної групи: <http://khpg.org/en/index.php?id=1494021982>.

СКУ привітав Президента Емануеля Макрона

11 травня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій надіслав вітального листа до нового Президента Франції Емануеля Макрона у зв'язку з його успішним обранням 7 травня на цю посаду.

Президент СКУ висловив вдячність Франції за її неситну підтримку України в час значної політичної невизначености для європейського континенту, загостреної дезінформаційною кампанією Російської Федерації, яка спрямована на дискредитацію європейського співтовариства і західних цінностей, які воно представляє.

СКУ та його складові організації вірять, що український народ може і далі покладатися на Францію в захисті територіальної цілісності та подальшої європейської інтеграції України.

Пресфонд „Свободи“ за лютий 2017 року

\$	IM'Я	MICTO
110	Burdyn, Lev	Middle Village, NY
50	Levytska, Vera	New York, NY
	Stasiuk, Demetrius	Englewood, FL
40	Illuk, Zina	Belle Harbor, NY
30	Krupsky-Marenin, Lidia	Centennial, CO
25	Dolinay, Alexander	Hatboro, PA
	Kobryn, Atanas	North Port, FL
	Kopacz, W	Ridgewood, NY
20	Boyko, Christine	Springfield, VA
	Charchyshyn, Jerry	Ellenville, NY
	Bodnar-Balahutrak, Lydia	Houston, TX
	Melnyk, Luba	Elmhurst, NY
	Mudry, Alexandra	Chicago, IL
	Okruch, Rozalia	Calumet City, IL
	Skrybailo, Stephan & Marta	Charlottesville, VA
	Stelmach, Adrian	Livonia, MI
	Torielli, Marta	Colonia, NJ
15	Hawryluk, Irina	Newington, CT
10	Hryhorczuk, Natalia	Chicago, IL
	Kalman, Nina	Fort Collins, CO
	Olynyk, Stephanie	Warm Mineral Spr, FL
	Zwarun, Andrij	Austin, TX
5	Stelmaschuk, Michael	Baltimore, MD

РАЗОМ ЗА ЛЮТИЙ: \$595

**Щиро дякуємо всім жертводавцям
за підтримку пресфонду „Свободи“!**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Хор виступив з концертом української духовної музики

Микола Галів

НЬО-ЙОРК. – 22 квітня концерт української духовної музики відбувся у римо-католицькому храмі св. Франціска Екзів'єра. Співав збірний чоловічий хор з 50 осіб. До хору були залучені співаки зі Львова і Києва, Едмонтону, Дітройту і Клівленду – члени Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка. Диригував не українець, а швайцарець, Майкл Цауг.

Ідея концерту зародилась в українського богослова Василянського Чину, любителя української музики о. Івана Сембрата. Він присвятив багато часу, зусиль і наполегливої праці у створенні композиції, монументального твору Літургії східного обряду. На концерті звучали композиції Артема Веделя, Дмитра Бортнянського й інших класичних композиторів, а з сучасних, крім о. І. Сембрата слід назвати Романа Гурка, Миколу Гобдича й інших.

Автор композиції о. І. Сембрат народився у Пеквілі, Пенсильванія, з батьківської хати успадкував любов до українського народу, його традицій. Завершив студії богослов'я в Університеті св. Павла в Отаві і став душпастирем. Вивчав композицію під керівництвом американського композитора Френка Вілгесворса, а також під час служіння у церкві св. Юра, у Нью-Йорку, брав лекції української хорової музики у д-ра Ігоря Соневицького.

Водночас безперервно вивчав



На концерті української духовної музики співає збірний чоловічий хор.

українську пісенну мелодику, а зокрема духовно-церковну. Став успішним композитором Літургії. Свій твір присвятив 400-літтю відновлення Василянського Чину, пам'яті своїх батьків Йосифа й Ольги з Височинських, Ігореві Соневицькому, диригентів-композиторів Патрикіїві Марцінкові, який підтримував його працю, Стефанові Мартинюкові, який у дитинстві прищепив любов до церковної музики і співу як диригент і дяк парафії свв. Кирила і Методія в Оліфанті, Пенсильванія. Тури концертів о. І. Сембрат присвятив пам'яті співака-соліста хорів Івана Зінчука, який був пробним виконавцем його композицій.

Програма концерту складалась з двох частин. Перша частина почалась словами пасхальної св. Літургії – „Воскресіння Твоє, Христе Спасе“ у традиційному кийському наспіві (аранжування М. Гобдича, при сольоспіві Сергія Бортника). За композицією М. Гобдича уперше у храмі св. Франціска вознеслось

у небеса „Христос Воскрес із мертвих“ (музика о. І. Сембрата, сольоспів о. Тараса Коберинки).

Квартет у складі С. Бортник, Назар Татсишин, Євген Заморський і Василь Пудченко виконав „Канон Пасхи“ Артема Веделя. За кийським наспівом прозвучали слова „Благослови, душе моя, Господа“ при мелодійному сольоспіві Павла Швайковського.

Прозвучали слова Літургії англійською мовою на музику Р. Гурка, молитви в аранжуванні Бориса Дєрова (сольо Е. Заморський – баритон і В. Пудченко – бас). Могутньо прозвучала музика А. Веделя у виконанні квартету: Володимир Кудовба, Павло Хай, Михайло Бабич, і Давид Меккюн. На закінчення першої частини концерту прозвучала музика Д. Бортнянського і А. Веделя в аранжуванні Григорія Китаєстого.

Друга частина концерту почалась святковим входом хористів у монастирських рясах з засвіченими свічками. Вони звіщали: „Христос воскрес!“. Солисти Н. Татсишин (тенор) і В. Пудченко (бас) виконали третій антифон „Хай воскресне Бог“. Далі прозвучала пісня „Ми, херувими“ у виконанні хору, пронеслися слова молитви „Отче наш“.

Диригент М. Цауг на подячні оплески аудиторії виконав з хором милозвучний „Хриstopоклонний наддаток“. Це був Zenit успішного коцрту композиції о. І. Сембрата й диригента М. Цауга.

У НТШ відкрилася виставка Валерія Гнатенка

Стефанія Гулик-Гнатенко

НЬО-ЙОРК. – У Науковому Товаристві ім. Шевченка 11 квітня було відкрито виставку творів Валерія Гнатенка (1947-1987), присвячену 45-й річниці політичних арештів з України в 1972 році, а також 70-річчю від дня народження мистця та 30-річчю з дня смерті. Завдання виставки показати мистецтво, людські взаємини у тяжкі часи радянщини.

На виставці експонуються твори, виконані в 1971-1976 роках, в основному рисунки в різних техниках. Є серія ілюстрацій до історичного роману Павла Нанііва „Тричі продана“, виконана на папері тушшю. Книжка з цими ілюстраціями так і не вийшла з друку, без огляду на те, що Павло Загребельний дав високу оцінку цим ілюстраціям у радіопрограмі.

Це було в 1972 році. Я була суджена у справі Ярослава Добоша, бельгійського підданого українського походження. Преса, радіо, телебачення постійно інформувало публіку про „зраду батьківщині“ таких „виродків“ як Іван Світличний, Зена Франко, Ганна Коцур з Чехословаччини та Стефанія Гулик-Гнатенко.

На виставці також показані портрети учасників правозахисного руху Людмили Шереметової-Дашкевич, яка була співредактором „Українського вісника“ разом із В'ячеславом Чорноволом, Ігоря Калинця – одного з найкращих українських поетів ХХ ст.

Окрім творів В. Гнатенка, глядачі можуть ознайомитись з листами з тюрем та таборів від В. Чорновола, Ірини та Ігоря Калинців, Стефанії Шабатури, подружжя Караванських, а також від одеських, кийських та московських дисидентів, з якими я підтримувала контакти у правозахисних справах. Світлина правозахисників доповнюють картину.

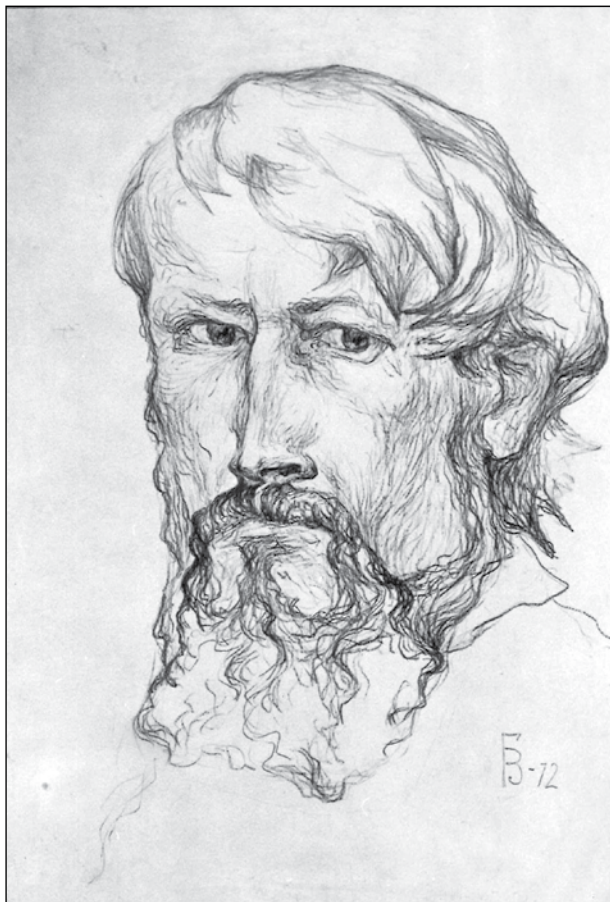
За час незалежності вийшли друком книжки з протоколами допитів у КГБ та протоколами судових процесів „Донька Одеси Ніна Строката в документах і спогадах“ (Одеса, 2005), „Українська поезія під судом КГБ. Кримінальні

справи Ірини та Ігоря Калинців“ (Львів, 2003), унікальний енциклопедичний довідник „Рух опору в Україні 1960-1990“ (Київ, „Смолоскип“, 2010).

Усі ці книги, на жаль, помістити на виставці неможливо, але завдання виставки звернути увагу на те, що вони публікуються. Унікальний експонат виставки – це книга Станіслава Людкевича „Дослідження, статті, рецензії“ (упорядник Зеновія Штундер, видав-

ництво „Музична Україна“, Київ, 1973 рік). Увесь тираж пішов одразу „під зріз“ і це один із авторських примірників, який зберігся. С. Людкевич подарував мені книгу у той день, коли її отримав. Ще дев'ять примірників він залишив у хаті Якимчуків, куди він завжди приходив.

2 червня відбудеться моя доповідь, основана на протоколах допитів у КГБ та протоколах судів.



Валерій Гнатенко. „Автопортрет“ (1972, папір, олівець).



Валерій Гнатенко. Начерк ілюстрації до роману „Тричі продана“ (1971, папір, туш).

В Канаді відбулися крайові з'їзди ЛУК і ЛУокК

ЕТОБІКО, Онтаріо. – 28-30 квітня в Українському домі ім. Тараса Шевченка відбулися XXVII Крайовий з'їзд Ліги Українців Канади (ЛУК) і XXI Крайовий з'їзд Ліги Українок Канади (ЛУокК).

Головою Крайової Управи ЛУК обрано Романа Медика з Місісаги, Онтаріо, головою Крайової Управи ЛУокК обрано Оксану Кузишин з Калгарі, Альберта.

Р. Медик – активний член керівництва СУМ, голова Ради директорів Фондації „Будучність“, член керівництва комплексу Українського Культурного Центру Торонто „Олд Милл Торонто“ і телепрограми „Форум“, віце-президент у банківській установі „ВМО Private Investment Counsel Inc.“.

О. Кузишин – активна членка Спільки Української Молоді (СУМ), своєї церковної парафії і голова місцевого відділу ЛУокК. Вона закінчила студії в ділянці економіки в університеті МекГіл (Монреаль) і служила 27 років у Збройних Силах Канади, звільнившись з рангою майора.

На з'їздах відбулися спільні тематичні сесії, на яких, у форматі дискусійних панелів, наголошено на основних аспектах внутрішньої і зовнішньої діяльності обо-



Учасники крайових з'їздів Ліги Українців Канади та Ліги Українок Канади.

двох організацій. У сфері внутрішньої діяльності обговорено розвиток організаційної інфраструктури відділів; питання нового членства, враховуючи демографічні зміни в українській канадській діаспорі; питання комунікації, засобів зв'язку, подачі інформації, кібербезпеки; медійних засобів Українських Державницьких Організацій Канади – газети „Гомін України“,

телепрограми „Форум“ і радіопрограми „Пісня України“; дорожню карту ЛУК/ЛУокК – пляни і проекти.

У сфері зовнішньої діяльності обговорено проекти гуманітарної допомоги і сприяння зміцненню української державності – Фонд „Приятелі Збройних Сил України“, Фонд „Ангели Хоронителі України“, проект „Друг Героя“, співу-

часть у проектах допомоги Україні у рамках Канадсько-Української Фондації (CUF), Конгресу Українців Канади і Світового Конгресу Українців, питання співпраці з громадськими надбудовами.

Співкерівник громадської структури і мережі добровольців „Вільні люди“ в Україні Сергій Кузан

(Закінчення на стор. 19)

Зустрілися українські католицькі єпископи Канади та США



Учасники засідання українських католицьких єпископів Канади та США.

ГЛЕН-КОВ, Нью-Йорк. – Українські католицькі єпископи Канади та США провели 2-4 травня свої щорічні засідання в бібліотеці монастиря Отців Василіян. Молитовне середовище створив гостинний о. Василь Салковський, провінційний настоятель Отців Василіян св. Йосафата.

Учасність в засіданнях взяли Митрополит США і Архієпископ Філадельфійський Стефан Сорока, Митрополит Канади і Архієпископ Вінніпезький Лаврентій Гуцуляк, Єпископ Стемфордський Павло Хомницький, Єпископ Едмонтонський Давид Мотюк, Єпископ Нью-Вестмінстерський Кен Новаковський, Єпископ Саскатунський Бранен Байда, Єпископ Пармської єпархії св. Йосафата Богдан Данило, Єпископ-помічник Філадельфійської Архієпархії Іван Бура, Єпископ-емерит Стемфордської єпархії Василь Лостен.

Канадські єрархи поділилися своїми враженнями про візити разом з католицькими єпископами Західної

Канади до Святішого Отця. Обговорювалися також теми, які будуть підняті на найближчому Синоді Української Католицької Церкви, обмірковувалися теми для Собору Церкви, який відбудеться в 2020 році.

Розглядалося подальше запровадження ініціатив програми „Жива парафія“, приготування до візиту Патріаршої катехитичної комісії до Канади та США. Було розглянуто положення Партикулярного права Церкви і пропоновані статuti Вінніпезької та Філадельфійської митрополій.

Єпископи говорили про використання соціальних медіа і зважували шляхи поєднання зусиль в різних ініціативах соціальних медіа в єпархіях. Було сформовано Комітет з розвитку програми дошлюбного приготування для запровадження в усіх єпархіях через соціальні мережі.

Була сформована Північно-Американська літургійна комісія, яка повинна надавати поради єпископам, щодо постійного розвитку

літургії. Були також розглянуті питання формування духовенства та стан богосвяченого життя в єпархіях, інші важливі для всіх теми.

Єрархи відвідали Меморіал і музей 11 вересня в Нью-Йорку та Катедрі св. Юрія.

Митрополія УКЦ



**Congratulations to the Inductees
to the 2017 Ukrainian Sport Hall of Fame!**
Inductee Award Banquet – September 16, 2017
details soon on website



Olympic Athletes:

Stephen Halaiko *Boxing* (USA - Deceased)
George Kojac *Swimming* (USA - Deceased)

Boris Chambul *Discus* (Canada)
Yaro Dachniwsky *Handball* (USA - Chicago)
Terry Danylyk *Volleyball* (Canada)
Mykola Kasian *Soccer* (Ukraine-USA)
Lilia Podkopayeva *Gymnastics* (Ukraine)
Michael Slipczuk *Figure Skating* (Canada)

Professional Athletes:

Ivan Kobziar *Soccer* (Deceased)
Bill Mishalow *Soccer* (Deceased)
Terry Sawchuk *Hockey* (Deceased)
Oleksander Skocyn *Soccer* (Deceased)
Ostap Stecki *Soccer* (Deceased)

Zenon Andrusyshyn *Football* (Canada)
Dave Andreychuk *Hockey* (USA - Florida)
Orest Banach *Soccer* (USA - Arizona)
Ivan Borodiak *Soccer* (USA - Philadelphia)
Johnny Bucyk *Hockey* (USA-Massachusetts)
Marco Cyncar *Football* (Edmonton, Canada)
Dale Hawerchuk *Hockey* (Canada)
Orest Kindrachuk *Hockey* (USA - Pennsylvania-Canada)
Cliff Koroll *Hockey* (Chicago, USA)
Mike Krushelnyski *Hockey* (Canada)
Victor «Diamond Vic» Litkewycz *Boxing* (USA - Pennsylvania)
Eric Nesterenko *Hockey* (USA - Colorado)
Miguel Noha *Soccer* (USA-Philadelphia-Argentina)
Nick Owcharuk *Soccer* (USA - Arizona)
Andriy Shevchenko *Soccer* (Ukraine)
Chuck Wepner *Boxing* (USA - New Jersey)

Teams:

Philadelphia Ukrainian National soccer
1959-1964 (USA - Philadelphia PA)
SA Ukraina 1975 *Volleyball* (Toronto, Canada)
Ukrainian Sports Club YCK - NY Soccer
Club Juniors 1959 (USA - NY City)

Builders:

Roman Dublanytsya (USA - Deceased)
Zenon Golembiowsky (Cleveland, USA, Deceased)
Stan Haba (Toronto, Canada, Deceased)
Eugene Oryszczyn (Canada, Deceased)
Vasiliy Karlenko (Ukraine)
Leonard Lucenko (USA - Florida)
Eugene Melnyk *Hockey* (Ottawa, Canada-Barbados)
Renata Roman (Toronto, Canada)
Joseph Rosul (USA - Ohio)
Bohdan Siryj (USA - Philadelphia)
Ihor Stelmach - Press (USA - Connecticut)

Amateur Athletes:

Olga Kotelko *Track & Field* (Canada, Deceased)
Ivan Pawlichka *Soccer* (USA, Deceased)
Americo Voyciesjes *Boxing/Swimming* (USA, Deceased)
Audria Areta Golembiowsky *Volleyball* (USA - OH)
Yuri Kobziar *Skiing* (USA - NY)
Mykola Kasiyan *Soccer* (USA - Philadelphia)
Eugene Krawec *Soccer* (USA - Florida)
Ula Lysniak *Basketball* (USA)
Lesia Bilak Schinnerer *Tennis* (USA - NY)
Dr. Nicholas Skirka *Soccer* (USA - NY)
Andy Stanko *Volleyball* (Canada)

<http://www.ukrainiansportshalloffameandmuseum.com>
<https://www.facebook.com/UkrainianSportsMuseumandHallofFame>
Tel.: 973 989 5800



RETRO LVIV РЕТРО ЛЬВІВ

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER-UNF
PRESENTS A GALA FUNDRAISER
UNDER THE STARS

ЗАПРОШУЄМО НА «ЛЬВІВСЬКУ КАВУ»
і БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
БЕНКЕТ, ШОУ-КОНЦЕРТ

FRIDAY JULY 14, 2017, 7PM

Intimate and light-hearted Cabaret show "Retro Lviv", featuring
music of the 1930s -1940s, starring

**Pikkardiyska Tertsya, Oksana Mukha, Vasyl Popadiuk,
Kozak System as "батяри", Syzokryli Dancers**

- Meet the artists /Photo Op.
- Elegant 4-course dinner of old-Lviv cuisine with wine
- Sip famous Lviv coffee & pastry
- Cocktail hour with zakusky/ appetizers
- Bring your dancing shoes. Dance the foxtrot, tango ...
- Includes VIP parking pass
- Festival admittance \$175 @ person incl. \$100 tax deductible donation to UNF for Humanitarian Aid to Ukraine
- Info: 973-292-9800 X3071
- Room reservations: 845-626-5641

Soyuzivka, PO Box 516, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson NY 12446, 845-626-5641
www.soyuzivka.com, email sqss@soyuzivka.com



ПОСТАТІ

Кривавий Майдан Лідії Жгир

Олександр Костирко

19 лютого Президент України Петро Порошенко підписав указ про нагородження орденом „За мужність“ Лідії Жгир з Черкас за мужність та відстоювання прав і свобод людини, демократії під час Революції Гідності, а також активну громадську позицію. Орден вручили 29 квітня на відкритті у Золотоноші пам'ятника героям революції – „чорним запорожцям“.

Сама Л. Жгир не була схильна пишатися своїми діями на Майдані. Вона написала у соціальних мережах:

„Три роки тому о цій годині палав Майдан, Будинок профспілок, а я переховувалася у своєї подруги на Золотоворітській. Вранці моїх друзів переколотили в Маріїнському парку, а надвечір сотник 5-ої сотні випхав мене з Майдану, запевняючи, що до ранку тут ніхто не доживе. Я пішла і це була не мужність. Я не знала, чим я можу зарадити. Усе, що я робила в подальшому – цикл фантастичних подій, де кожним своїм подихом я завдячую людям, які отримали кулю замість мене на Інститутській, і людям, в оточенні яких мужність, розум і віддача були нормою“.

У наш час далеко не кожен схильний віддати іншим перевагу в національній драмі. Привабливо стати героєм. Л. Жгир мала намір сказати про своїх товаришів з Майдану біля нового пам'ятника, але у метушні їй не дали слова, тому вона наступного дня в Холодному Яру написала:

„Усе, що сталося на Майдані 18-20 лютого – не випадкове, а зумовлене якоюсь вищою волею. Це можуть підтвердити більшість людей, які там були, і бачили, як між людьми встановлюються унікальні зв'язки, і їх дії та рішення виникають не з рівного місця, а диктуються якимось надприродним чуттям. Чоловіки і жінки ставали до броні, озброювалися щитами та камінням, кожен знав своє місце та переконано виконував своє призначення. Лише одним прикладом із тисяч є те, як я, економіст за фахом, опинилася серед кваліфікованих медиків, асистувала їм при операціях та виконувала роль парамедика під час розстрілу на Інститутській, абсолютно не маючи до цього причетності раніше.“

Я свої дії подвигом не вважаю. Проте, я вважаю, що імена членів мого колективу, який виник в ніч на 20 лютого, і самовіддано виконував свій громадянський та лікарський обов'язок, ризикуючи своїми життями заради інших, мають бути відомими і віддяченими так, як вони того варті. Це Руслан Добровольський, Оленка та Лариса Хінкалови, Ярослав Колодій, Олег Гнатко, Роман Собчишин, Юрко та Ігор Джорджо, Денис Воронський, Богдана Пеняк, Леся Маришко, Наталя Сергієнко, Наталя Пушак, Оксана Голуб, Євгенія Ігрунова та наш головний лікар Сергій Горбенко. Я щаслива, що серед усіх людей на світі, на Майдані, в день розстрілу, я опинилася разом з ними. Була в цьому рідкісна честь і удача. І я б хотіла прожити ще одне життя, щоб опинитися пліч-о-пліч з ними знов“.

В указі президента є визначення „мужність“, яке не пасує до вродливої, русокошої дівчини, яку революція привела на Майдан. Але у нашій мові нелегко знайти інше визначення її поведінки.



Лідія Жгир з батьками, черкаськими вчителями Людмилою і Анатолієм.



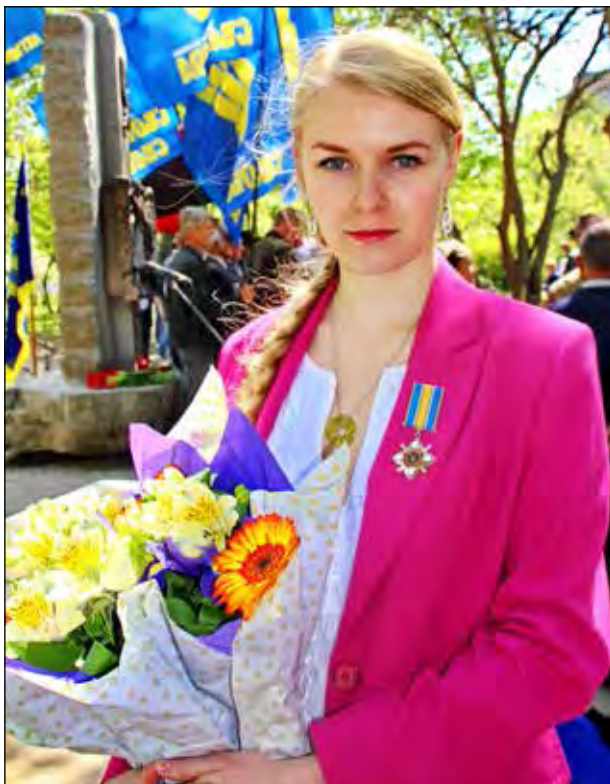
Лідія Жгир допомагає пораненому Олександрові Кочеткову дістатися до лікарів. (Фото: Степан Вінярський)

У ті дні Л. Жгир була на п'ятому курсі магістратури в Київському національному економічному університеті ім. Вадима Гетьмана, на факультеті Міжнародної економіки та менеджменту. На той час вона була також активною членкою Європейського молодіжного парламенту. На студентську демонстрацію вийшла серед перших, 23 листопада 2013 року. Невдовзі приєдналася до 5-ої сотні „Самооборони“.

Коли на Майдані сталися напади, робила перев'язки та доглядала за хворими бійцями. Професійного підготування не мала, але вчилася у кривавих буднях. 18 лютого сотню сильно побили. Майдан палав вогнем. Усі були впевнені, що до ранку все згорить разом з людьми. Саме тоді сотник, рятує дівчину, випровадив її з Майдану. Але вранці вона знову повернулася і принесла медичне знаряддя, придбане за кількості гривень, які їй прислали друзі на картку.

Сотня влаштувала медичний пункт у крамниці взуття „Гелен Марлен“. На полицях порозкладали медикаменти, на полицях спали лікарі і пацієнти. Л. Жгир переносила у медичний пункт медикаменти, ножиці, креми, ковдри. Її залучили до рятування поранених, дали блакитний халат. Готували інструменти. Минула ніч. Всі чекали найгіршого, і у цьому були якісь відчайдушні миті радості.

Вранці почався штурм. Бійці, що тримали кордон, закривали руками обличчя, присідали низько до землі. То була газова атака. Головний



Лідія Жгир у день нагородження. (Фото: Олександр Костирко)



Лідія Жгир з пораненим Володимиром Мовчаном в медичному пункті на Майдані. (Фото: Віталій Дерех)

лікар спокійно затягнувся цигаркою і сказав: „Почалося“. Ушкоджених забрали з вулиці, промили їм очі, а через кілька хвилин того з них, що вийшов з медичного пункту першим, принесли з кульовим пораненням стегна.

Лідія з Богданою Пеняк схопили ноші і шоломи, побігли на Інститутську вулицю, звідки разом винесли кілька поранених. Потім Дана побігла далі до лінії розстрілу, а Лідія під кулями перейшла Інститутську, підбрала пораненого Володимира Мовчана і відвела в готель „Україна“, де надали йому допомогу, передали до лікарні. Пораненого Олександра Кочеткова вона доставила до медиків біля Будинку профспілок. До травня 2014 року вона чергувала на медичному пункті як медсестра, навчившись у лікарів.

Зараз Л. Жгир працює в Київській школі економіки, займається за своїм покликанням – освітою. Але Майдан на усе життя залишився з нею у трагічних споминах і високою оцінкою учасників боротьби.

Дівчина так обумовила свою згоду розповісти про неї читачам „Свободи“: „Якщо моя історія когось надихне робити благо в ім'я України, я буду безкінечно вдячна за її поширення. Будьмо людьми одне до одного, любімо свою землю і не забуваймо тих, хто зараз уже не з нами“.

Зневажена пам'ять

(Закінчення зі стор. 1)

ства на сході країни, а цього україноненависники не можуть йому простити. „Поліція украї скорумпована, два роки наші недруги розгойдують ситуацію в місті, – розповідає Б. Філатов, – два роки я відбиваюся на усіх фронтах, але з боку уряду, з боку держави мені ніхто не допомагає“. Знов таки – чи це випадково?

„Ми побачили спекулювання на людських почуттях“, – таким слабким, ніяким коментарем відгукнувся на події 9 травня Президент Петро Порошенко. Чому б не сказати, хто спекулює і з якою метою? Чому б не розділити гідні людські почуття від негідних?

Що до антиукраїнських акцій причетний сумновідомий Віктор Медведчук – це вже навіть не версія, а логічний висновок. Кум Володимира Путіна певно ж не сидить, склавши руки. Його вплив в Україні, мабуть, більший, ніж можемо здогадуватися. Не маючи жодних законних повноважень, В. Медведчук є незмінним учасником „мінського процесу“, таємною метою якого є схилити Україну до кремлівського пляну зараження українського державного організму вірусами донбаської ненависти до України. Очевидно, саме В. Медведчук є організатором і посередником телефонних переговорів між П. Порошенком і В. Путіним, деталі котрих тримаються в таємниці від українського суспільства.

Чим це все закінчиться? Ось

що з цього приводу думає відомий кримсько-татарський журналіст Айдер Муждабаєв (читаючи його гостре судження, візьмімо до уваги, що кримські татари надзвичайно чутливі до долі України, бо Україна – єдина надія на порятунок їхнього нещасного народу):

„Головний нині принцип діяльності влади – бездіяльність – показав, як це небезпечно для України. Росія, не маючи можливості відкрито атакувати й програвши гібридну війну за Європу, переходить в наступ всередині України. Все вільніше чують себе вчорашні „регіонали“, яким влада від слабкості або за взаємним інтересом віддає міста. А водночас панічно боїться активності громадянського суспільства, тому не використовує у найважливішій

для країни справі – зміцненні безпеки – потенціал ветеранів АТО. А полем битви за Україну можуть виявитися відразу декілька міст. Там Росія має серйозні ресурси: зомбоване пропагандою „руського міра“ населення, московську агентуру, організовані групи бойовиків, своїх людей влади на усіх рівнях, слабкість міського самоуправління і поліції. Виникає враження, що влада боїться свого народу більше, ніж ворога. Якщо негайно не інституалізувати добровольців в різній корисній для країни якості, якщо скрізь, від Києва до регіонів, не спертися у збереженні країни на ветеранів АТО, на патріотів, то ця бочка з порохом неминуче вибухне. Й тоді події в Дніпрі 9 травня здадуться дитячою забавою“.

Дональд Трамп...

(Закінчення зі стор. 2)

центричний мільярдер заявив, що не вважає того героєм війни (як відомо, воєнний летун Дж. МакКейн у 1967 році з численними переломами потрапив до полону під час війни у В'єтнамі і понад п'ять років перебував у комуністичних катівнях).

„Він став героєм війни, бо побував у полоні. Але мені більше до вподоби ті, хто в полон не потрапляв“, – написав будівельний магнат.

Уже будучи президентом, у січні, Д. Трамп звинуватив сенаторів Дж. МакКейна і його близького друга Л. Грема у спробах „розв'язати Третю світову війну“.

Низка відвертих маргіналів, які активізувалися всередині американського консервативного руху після обрання Д. Трампа, і зовсім не соромилися нападати на Дж. МакКейна і його прихильників. Зокрема відомий ультраправий публіцист Патрік Б'юкенен, шалений ксенофоб і расист, і за сумісництвом затятий симпатик В. Путіна і всього російського, у грудні торік прямо зажадав від Д. Трампа і Рекса Тілерсона „нав'язати своє бачення зовнішньої політики“ і „зруйнувати російський порядок денний таких сенаторів, як Джон МакКейн“.

Попри розбіжності в зовнішньо- та внутрішньополітичних підходах (зокрема Дж. МакКейн розкритикував антимігрантські ініціативи нового господаря Білого Дому), сенатор вів активну публічну і лобістську діяльність, спрямовану на формування адекватної політики Вашингтону щодо російської загрози. Коли Президент Д. Трамп риторично поцікавився, а чи не був його попередник Барак Обама надто м'яким з Росією, коли вона анексувала Крим, Дж. МакКейн вкотре закликав надати нашій країні летальну зброю.

„Так, він був занадто м'яким. Нумо оберімо інший курс разом: надамо Україні оборонне летальне озброєння і збережемо санкції проти Росії“, – написав сенатор.

Крім того, відомо, що Дж. МакКейн зустрічався з Держсекретарем Р. Тілерсоном перед нещодавною візитом останнього до Москви, переконуючи головного дипломата зайняти максимально жорстку позицію в перемовинах з російськими керівниками.

Водночас Дж. МакКейн завжди мав величезну повагу і заслуже-

ний авторитет не лише всередині рідної партії, а й у низки представників адміністрації Д. Трампа. Перш за все – серед її „військового“ крила. Ні для кого не є секретом чудові взаємини сенатора з керівником Пентагону Джеймсом Метісом і радником з національної безпеки Гербертом МакМастером, чий вплив на господаря Овального кабінету останнім часом не можна недооцінювати.

У міру маргіналізації проросійської партії в Білому Домі, посилення впливу носіїв традиційних підходів у зовнішній політиці, розслідування в Конгресі можливих зв'язків команди Д. Трампа з представниками кремлівського режиму і особливо американського ракетного удару по Сирії, ідеї про переважання взаємин Вашингтону і Кремля остаточно зішлись нанівець. Водночас суттєво покращилися стосунки 45-го президента з такими прихильниками жорсткого стримування російської агресії, як Дж. МакКейн, Л. Грем, Марко Рубіо й іншими. Зокрема зазначені сенатори одноостайно підтримали адміністрацію в її вирішенні показати силу в Сирії і Афганістані, а також ініціативи Білого Дому щодо приборкання північнокорейського режиму.

Альянс з „яструбами“

Можна припустити: зробивши досить серйозний поворот у зовнішній політиці взагалі і зокрема у взаєминах з Москвою, Д. Трамп вирішив налагодити тісніші зв'язки з крилом тих, кого заведено називати „антиросійськими яструбами“ – уже згаданими прихильниками максимально жорсткого тону у стосунках з Кремлем.

Президент запросив Дж. МакКейна і Л. Грема на вечерю, на якій обговорив з сенаторами питання протидії російському впливу на світовій арені. Судячи зі скупих коментарів Л. Грема, сенатори залишилися задоволені підсумками зустрічі. „Він [Трамп] хоче мати якнайбільше союзників. Але мені здається, він розуміє, що Росія є тим, хто останнім часом не дуже корисний“, – заявив сенатор. Дж. МакКейн відмовився коментувати розмову. „Я не обговорюю вечерю з Президентом США“, – сказав він, пожартувавши, що „їжа була жахливою“.

Наступного дня Дж. МакКейн заговорив про Д. Трампа в комплементарному ключі. „Я думаю,

поворотним моментом у його президентстві був ракетний удар по Сирії. Не тому, що удар завдав великої шкоди, а оскільки це був сигнал: на відміну від попередніх восьми років, Америка діятиме. Найбільшою помилкою адміністрації Б. Обама було проведення червоних ліній і подальше байдикування. Вони надсилали послання, що Сполучені Штати – паперовий тигр“, – заявив сенатор.

„Я приємно здивований. Я дійшов до висновку, що коли світ дивиться на Трампа, то він не бачить перед собою Обаму, і це добре“, – зазначив, зі свого боку, Л. Грем.

Трохи пізніше в інтерв'ю для „CNN“ Дж. МакКейн вкотре похвалив Д. Трампа, зазначивши: „Він оточив себе видатною командою у сфері національної безпеки“. Тоді ж сенатор спробував заспокоїти союзників США, дезорієнтованих суперечливими сигналами Білого Дому. „Іноді важливо звертати увагу на справи президента, а не на його слова“, – сказав Дж. МакКейн.

Але це не головне. У Вашингтоні циркулює інформація, що говорить про суттєве зміцнення позицій „антросійських яструбів“ на Капітолійському пагорбі: подекують, що Білий Дім розглядає призначення двох близьких помічників Дж. МакКейна на ключові позиції в Пентагоні і Держдепартаменті.

Том Гофус, який працює в очолюваному Дж. МакКейном комітеті Сенату з питань збройних сил, може бути призначений помічником голови Пентагону з питань Європи і НАТО. А колишній представник США в НАТО Курт Волкер, який наразі є виконавчим директором Інституту Дж. МакКейна, розглядається або як можливий наступник Вікторії Нуланд у ранзі помічника держсекретаря в Європі та Євразії, або – менш ймовірно – як кандидат на посаду заступника держсекретаря з політичних питань (третю за важливістю посаду в Держдепартаменті).

Показово, що на питання про можливе кар'єрне зростання своїх помічників Дж. МакКейн відреагував з часткою сарказму. „Це лише показує дефіцит талантів [у влади], якщо вони змушені „пошкребти в засіках“ і забрати цих хлопців у мене“, – пожартував сенатор.

І Т. Гофус, і К. Волкер цілком поділяють погляди свого нинішнього шефа на російську загрозу і роль США та НАТО в її стрим-

муванні.

Альянс Д. Трампа з групою „яструбів“–республіканців, який зароджується, має величезний позитив для Сполучених Штатів і всього світу (включаючи, зрозуміло, нашу країну). Вигідний він і Д. Трампові, який уже встиг сьорбнути лиха як з русофілами, на кшталт Майкла Фліна і Картера Пейджа, так і з націоналістами на чолі зі Стівеном Беноном, чийми колективними зусиллями президент втратив залишки рейтингу, розтринькав майже всі внутрішньополітичні ініціативи й узагалі опинився на межі втрати влади.

Ставка ж на системних і авторитетних політиків приведе до зростання популярності президента в народі і цементування республіканської більшості в обох палатах Конгресу, що дозволить значно ефективніше проштовхувати законодавчі ініціативи Білого Дому. До речі, перший результат такого співробітництва ми вже бачимо – нарешті Палата представників спромоглася скасувати „Obamacare“.

Про зростання американського впливу і авторитету у світі скромно промовчимо. Як і про те, як „потішить“ альянс ворогів свободи у всьому світі – від В. Путіна до Башара Асада, і від Нікола Мадуро до Кім Чен Ина.

Сповнені очікувань від передбачуваної кооперації й авторитетні американські експерти. Не здивуюся, що комбінація МакКейн-Грем, плюс Меттіс і МакМастер з деякими іншими в найкоротші терміни устabilізує американську зовнішню політику, – вважає Майкл О'Тенлон, військовий аналітик з „The Brookings Institution“.

Нашій же країні подібний альянс може обіцяти суттєве підвищення уваги Вашингтону до проблем Києва. Цілком ймовірно, що невгамований сенатор разом зі своїми прихильниками в Конгресі й у Білому Домі таки доможуться надання Україні летальної зброї і посилення санкційного тиску на Кремль.

Ймовірно, що співпраця гіперактивного і не схильного до сантиментів Д. Трампа з групою „яструбів“ здатна на ділі, а не на словах, „Make America great again“. І повернути світ за часів адміністрації Р. Рейгана. Зараз вибір лише за Д. Трампом.

Львівський культурологічний журнал „І“

Максим Вікулов – український журналіст-міжнародник, Київ.

First time homebuyer?

10% down

NO PMI

3.90%* APR 25 year fixed

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

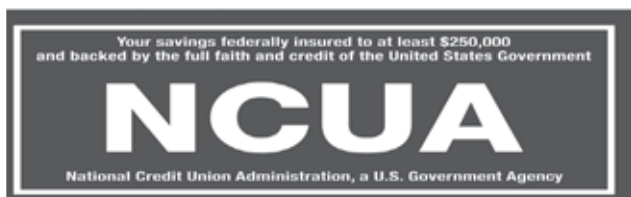
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989



SRNYFCU NMLS# 699320

**10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.22 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Yield.*

13 Month Share Certificate Special



*Annual Percentage Yield (APY). 13 month share certificate special must be opened between May 1, 2017 and May 31, 2017. \$500 minimum balance required to open and earn APY. A penalty may be imposed for early withdrawals. All rates are subject to change without notice. Advertised rate accurate as of 05/01/2017. Must be member or sign-up for membership in the Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union – Philadelphia (UKRFCU) to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location). Federally insured by NCUA.

Call 215.725.4430

Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville

www.ukrfcu.com



*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**



Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше



Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org



НОВИНИ З УНІВЕРСИТЕТУ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ“ І УКУ

УКУ поширює реабілітаційні практики

Ірина Наумець

ЛьВІВ. – В Українському Католицькому Університеті (УКУ) 28 квітня відбулася конференція з участю представників світових фахових товариств ерготерапевтів – віце-президентом Всесвітньої федерації ерготерапевтів (WFOT) Самантою Шанн, представником Канадської асоціації ерготерапевтів Наталією Зараскою та представником Американської асоціації ерготерапевтів Лізою Мейсон. Гасло заходу – „Нова реабілітаційна спеціальність „ерготерапія“ – починаємо в Україні“.

Як розвиватимуться ерготерапевтичні практики в Україні, що можна перейняти із закордонного досвіду для новоствореної спеціальності в рамках співпраці з Всесвітньою федерацією ерготерапевтів, як працює канадська та американська модель ерготерапії, які освітні вимоги до професії та які перспективи розвитку реабілітаційної служби в Україні – ці питання стали ключовими під час зустрічі представників української влади у сфері охорони здоров'я, українських фахівців реабілітаційної медици-

ни з делегатами закордонних товариств.

„Важливо у всіх людях з інвалідністю побачити їхні можливості і їх розвинути. Із запровадження нових професій розвивається бачення, як зробити людину успішною і незалежною. Зростатимуть і спеціалісти, які допоможуть і підкажуть“, – зазначила Раїса Панасюк, уповноважена з прав людини з інвалідністю у Вінницькій області.

Проректор УКУ з науково-педагогічної роботи Софія Опацька зауважила: „Ми хочемо, щоб наші випускники виходили з практичними навиками і шанобливим ставленням до людей“.

Через формальну відсутність спеціальності ерготерапевта його обов'язки в системі української реабілітації виконували фізіотерапевти. Наразі в Україні є лише чотири сертифіковані ерготерапевти, які здобували свою освіту за кордоном.

У США і Канаді ця професія розвивається ще з 1930-их років. У Канаді 80 відс. ерготерапевтів працюють в містах, 20 відс. – у сільській місцевості. За словами С. Шанн, за останні 10 років кількість студентів на програмі з ерготера-



Віце-президент Всесвітньої Федерації ерготерапевтів Саманта Шанн. (Фото: Олександр Ласкін)

пії збільшилася на 28 відс. Наріжним каменем у професії є розуміння зв'язку між особою, її заняттям та середовищем, у якому вона перебуває.

Вона розповіла, на чому зосередилася WFOT під час розробки міжнародних стандартів. По-перше, ці стандарти не пропонують рецептів, по-друге, чутливі до місцевої культури, по-третє, є головний принцип – підтримка прав людини, по-четверте, профілактика та промоція здоров'я у такій же мірі, як втручання і лікування. Під час навчання студенти вивчають цілісну персону, її фізичні, когнітивні та емоційні потреби.

Фахівець з ерготерапії повинен володіти не лише певним набором професійних навиків, але й конкретними якостями характеру, зазначила Н. Зараска. Це – чутливість, емпатія, повага до особистості, толерантність, відмінні міжособистісні навички для залучення і мотивації клієнтів, відмінні навички спостереження, творчий підхід до вирішення проблем, вмін-

ня адаптуватися та бути гнучким в умовах стресу, незалежне мислення.

На пострадянському просторі роботу ерготерапевта пов'язують з трудотерапією та з лікуванням фізичних порушень. Н. Зараска звернула увагу на те, що в Канаді коло його компетентностей значно ширше – ерготерапевт може надавати послуги як дітям, так і людям похилого віку, які мають фізичні порушення (інсульт, опіки, ортопедичні травми, травми хребта), когнітивні порушення (автизм, навчання осіб з обмеженням життєдіяльності, синдром дефіциту уваги і гіперактивності, інсульт) й емоційні ураження (посттравматичний стресовий розлад, депресія, тривога, залежності).

Школа реабілітаційної медицини УКУ проведе подібні зустрічі з фахівцями реабілітаційної медицини та представниками влади у Львові, Києві та Дніпрі. У Києві підпишуть Меморандум про співпрацю із Міністерством охорони здоров'я України.



Під час конференції в Українському Католицькому Університеті.

Прочитали молитву 24 мовами

Олексій Костюченко

ОСТРОГ, Рівненська область. – 27 квітня під час відкриття X Всеукраїнської олімпіади „Юні знавці Біблії“ в Національному університеті „Острозька академія“ прочитали молитву „Отче наш“ 24 мовами, серед яких китайська, японська, іврит, есперанто і навіть арамейська, якою розмовляв Ісус Христос. Відтак Острозький академії вже усьоме вдалося встановити рекорд України у категорії „Масові заходи“.

„Масовим читанням молитви різними мовами ми хочемо засвідчити спільність морально-духовних цінностей у людей різних національностей України та інших країн світу, різ-

них історичних періодів і народів“, – зазначив організатор олімпіади, настоятель студентсько-викладацького храму преподобного Федора Острозького, проф. Василь Жуковський.

Китайською і японською молитву прочитала викладач китайської мови в академії Ао Лан, польською – докторантка Сілезького університету Евеліна Сушек, французькою та корейською – викладач цієї мови в Острозькій академії, докторантка гуманітарного факультету університету ім. Дені Дідро Солєн Шарпантьє.

Рекорд встановив представник Національного проекту „Книга рекордів України“ Олександр Шустерук.



Молитву читає викладач китайської мови в Острозькій академії Ао Лан. Біля неї – проф. Василь Жуковський. (Фото: Василь Петрук)

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3011
e-mail: mdrich@unamember.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страховання життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

АРКА
Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

НА ПРОДАЖ ПОМЕШКАННЯ
„Українське Село“,
Cedar Grove Lane, Somerset, NJ
Світла, велика квартира в дуже
доброму стані • 2 спальні, кухня, ві-
тальна і їдальня, ґанок • Українська
громада, 55 років + (1 в сім'ї) • Неда-
леко поїзду до NYC, N.Brunswick,
укр. церков • \$65,000 • Меланія
201-245-2777 • Melaniyat@aol.com

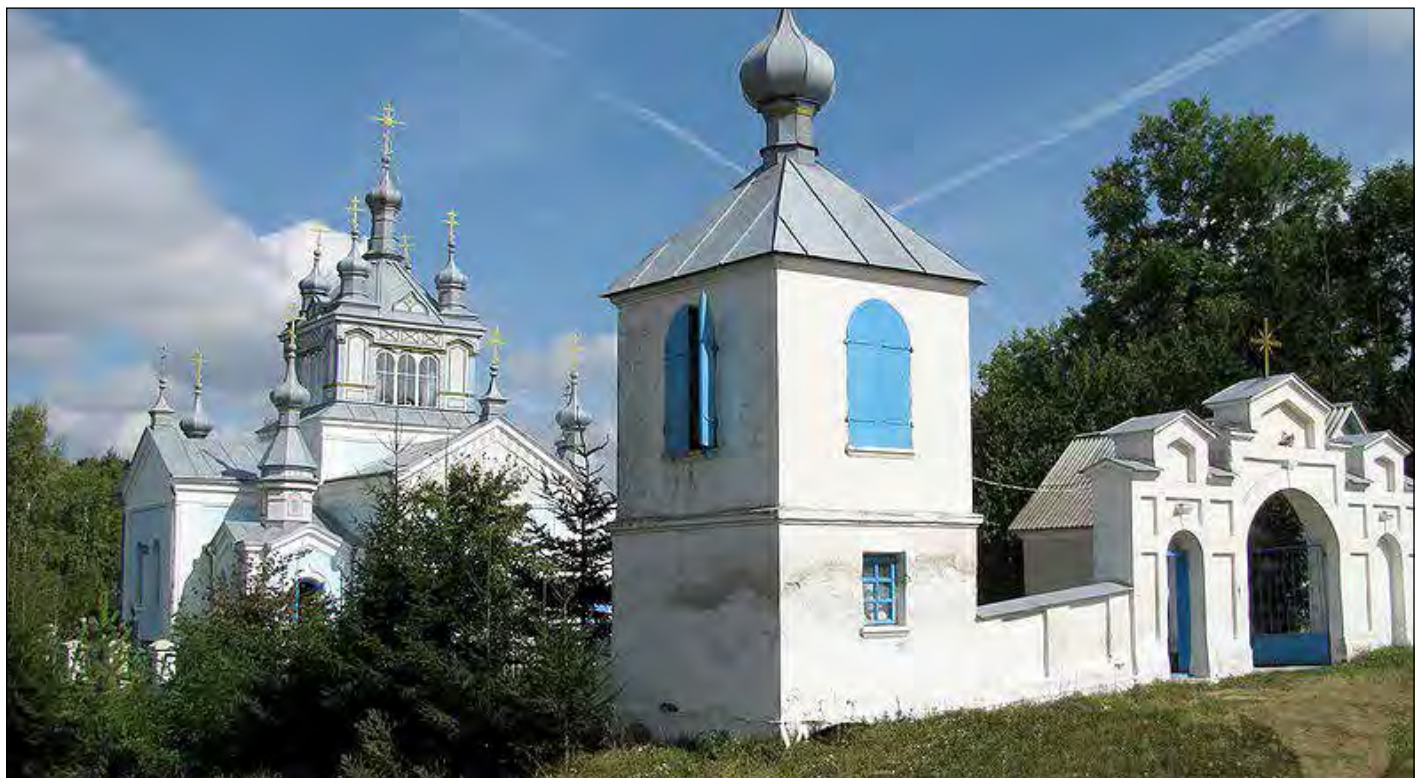
ПОДОРОЖІ

Решнівку називають Малим Почаєвим

Володимир Рожко

Здавна село Решнівку в народі називали Малий Почаїв. Свята гора, яку з трьох сторін омиває річка Самець, віддавна славилася святістю місця: печерний монастир, наземні храми Божі, чудотворний образ Божої Матері „Всіх сумуючих радості”, біля якого відбулися сотні зцілень тих, хто з вірою приходив до ікони, залишав біль і сум, наповнював душу радістю життя.

Печера – не природна, створена важкою працею її насельників. Вхід до печери був зачинений плетеними з вербових гілок й очерету своєрідними дверима. Першою святинєю на цій горі був саме печерний монастир ченців-анахоретів. Печерну святиню замінила наземна дерев'яна. На той час Решнівка, яка належала православній шляхтянці вдові Марії Савич, уже була заселена і вже мала першу писемну згадку у 1463 році. Першим наземним храмом над печерним монастирем була церква Преображення Господнього, що його побудувала М. Савич з дерева і лише 1759 року коштом польського короля Якова-Людовика була наново перебудована. Під час побудови святині на місці попереднього храму під вівтарем знайдено монетний скарб з 38 червінців: голандських, польських, шведських. Церква зазнала в 1887-1888 роках ще однієї



Дзвіниця храму Преображення Господнього (1759 рік) в селі Решнівка. (Фото: Володимир Рожко)

перебудови і в нинішньому вигляді постає мурованою з дев'ятьма дерев'яними куполами.

Про Решнівку і її святині писали настоятелі церкви оо. Стефан Барановський, Павло Лібов, Микола Теодорович, Семен Гаюк, проф. Олександр Цинкаловський. Автор монографії в роки незалеж-

ної України опублікував в журналах, газетах, збірниках України, української діаспори на Заході 14 публікацій про Решнівку і її святині. Наукові розвідки про Решнівку були надруковані в українських виданнях „Українське Православне Слово”, „Свобода”, „Українська Думка” (Лондон), „Вільна Думка” (Сідней, Австралія).

7 липня на свято Івана Предтечі, 12 липня – свв. Петра і Павла, 19 серпня на Преображення Господнє тисячі прочан прибували на Святу гору, щоб помолитися і зцілитися від фізичних і духовних недуг.

Найбільше прислужився Святій горі довголітній настоятель о. Ісидор Черватюк, похований біля храму Преображення Господнього. Долею випало йому пройти всі терни, розсіяні на його священничих дорогах атеїстами і комуністами та відстояти святиню від знищення.

З відновленням незалежної української держави нове життя прийшло в Решнівку і на Святу гору. Першим настоятелем церкви був о. Ярослав Левандовський, а в 1999-2006 роках о. Василь Хомицький

доклав багато праці для повернення святощів Святій горі. Розчищено вхід до вівтаря, де була повстанська криївка, впорядковано печерну церкву під Святою горою, розчищено кам'яні лежки безіменних іноків-анахоретів, які спасалися в цій печері від спокус світу.

Старанням настоятеля і парафіян було впорядковано могилу о. С. Барановського вистелено кам'яну дорогу до церкви і печерного монастиря, розчищено джерело „Писарова криниця”, де відбувалися щорічні Йорданські свячення води, поставлено і освячено хрест-фігуру біля нього. Сестра-інокія Ірина зі Львова написала на липовій дошці копію чудотворного образу Божої Матері Решнівецької.

Я нині працюю над своїм новим дослідженням „Решнівка – Малий Почаїв історичної Волині”, яке незабаром прийде до читача, щоб вікова думка про відновлення монастиря на Святій горі в Решнівці та масові прощі до чудотворного образу з мрії перетворилися в дійсність.



Вхід до Печерного храму.

Синагога має 600 років

Євген Цимбалюк

ОСТРОГ, Рівненська область. – У місті збереглася колишня синагога з XV ст. Її звели у час, коли волинському краю не давали спокою напади татар та турків. Синагога постала як справжня фортеця, товщина стін якої становила 2.5 метра. Мурована цитадель вважалася неприступною. 1792 року під час російсько-польської війни московське військо підступило під Острого. Польський гарнізон залишив місто, а євреї зачинились у синагозі. Нападники прийняли синагогу за Острозький замок й почали її обстрілювати з гармат.

Облога тривала два дні. Врешті виявилось, що гарматі обстрілюють молитовний дім. Облога припинилася. Кілька ядер, які залетіли на терени святині, було вміщено у мур, а кілька повісили на цеп-

ках.

Острозька синагога, будучи однією з найбільших і найгарніших, отримала європейське визнання. У Португалії та Голландії її було визнано зразком для наслідування у побудові та архітектурі.

Під час Другої світової війни синагога зазнала сильних руйнувань. У 1960 році її перетворили на торговий склад, розібравши при цьому всі зовнішні прибудови. Від храму збереглася лише молитовна зала без даху.

Тепер знайшлися ентузіясти, які розробили проект порятунку синагоги. Ініціатором цієї справи став підприємець, депутат міської ради Григорій Аршинов. Розпочали з відновлення даху. Після остаточного завершення покрівлі має відбутися внутрішня реставрація зали. Можливим стане відкриття ще одного острозького історичного музею.



Синагога з XV ст. на поштовій картці 1913 року і в наші дні.

Україна має доступ...

(Закінчення зі стор. 3)

2016 порівняно із 2015 роком зросла удвічі. Із понад 3,000 осіб, які зверталися у 2016 році, більше половини – ті, хто звертався за інформацією про своїх близьких.

Експерти зауважили, що саме доступ до архівів – найважливіша складова декомунізації. Відкритість і доступність цієї інформації для кожного показує, по-перше, істинне обличчя тоталітарного режиму, по-друге, унеможливорює маніпуляцію історією, тому що будь-які дані можна легко перевірити. У комплексі це допомагає запобігти поверненню авторитарних і тоталітарних режимів у майбутньому.

„Для нас дуже важливо, щоб кожен міг подивитися на складну історію ХХ ст. крізь перспективу історії своєї родини. Це дасть можливість неутралізувати ту пропаганду, яку ми чуємо. Одна річ, коли говорять про величезні історичні події, не прив'язані до людини. І зовсім інша справа – бачити, як ця історія пов'язана з тобою“, – наголосив А. Когут. „Ми сподіваємося що історична дискусія, яка зараз зростає, у тому числі завдяки прийняттю декомунізаційних законів, – це і є те підґрунтя, яке дозволить нам переосмислити своє минуле і прийти до більш-менш зваженого спільного бачення минулого“, – додав С. Рябченко.

А. Когут нагадав, що доки відкриті архіви не передали у спеціально створений архів Українського інституту національної пам'яті, за інформацією про репресованих звертатися потрібно в архів СБУ, депортованих – в архів Міністер-

ства внутрішніх справ. Теоретично відмову можуть надати у випадку, якщо на документі ще не скасовано гриф секретності (деякі документи були додатково засекречені за часів Віктора Януковича). У такому випадку потрібно звертатися до керівника органу, у разі повторної відмови – в бюро омбудсмена. Починати пошук краще через бази даних проєкту „Реабілітовані історією“.

Український кризовий медіа-центр



UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency

631-764-5388

631-727-4071

Uksistersag@gmail.com



Українське Лікарське Товариство Північної Америки

запрошує Вас на виступ

др. Уляни Супрун

в.о. Міністра охорони здоров'я України

Головна доповідь

"Реформи системи охорони здоров'я в Україні"



в суботу 17го червня 2017 о год. 7й вечора

XLIV Наукова Конференція УЛТПА

Key Bridge Marriott Hotel

1401 Lee Highway, Arlington, Virginia

Коктейл і бенкет - \$130. від особи

Студенти і молоді професіоналісти до 30 літ - \$75. від особи

За квитками звертатися на телефон 773/278-6262

або на www.umana.org

Квитки тільки за попереднім домовленням



Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states



Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation





УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2017-2018

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2017 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2017 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку "Наші Пільги" на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011



Без евфорії...

(Закінчення зі стор. 4)

ванням особливостей окремих районів Донецької та Луганської областей, узгоджених з представниками цих районів), а також прийняття постійного законодавства про особливий статус окремих районів Донецької та Луганської областей – відповідно до заходів, зазначеними в примітці, до кінця 2015 року.

Сама вимога імплементації того, що мало бути імplementовано до кінця 2015 року, засвідчує повний занепад системи міжнародного права. Я вже не кажу про те, що суд підтвердив вимогу до України щодо конституційної реформи й ухвалення нової Конституції, положення якої мають бути узгоджені з ватажками Луганської і Донецької „народних республік“. Це означає не більше, не менше, як вимогу до України та її народу віддати свій суверенітет у зовнішні руки та у криваві лапи проросійських бойовиків. Якщо це „міжнародне право“, то що ж тоді зветься безправ'ям?

А ще до спису заходів входять такі речі, як-от: „звільнення від покарання, переслідування і дискримінації осіб, пов'язаних з подіями, що мали місце в окремих районах Донецької і Луганської областей; створення загонів народної міліції за рішенням місцевих рад з метою підтримання громадського порядку в окремих районах Донецької і Луганської областей; право на мовне самовизначення; участь органів місцевого самоврядування у призначенні голів органів прокуратури та судів в окремих районах Донецької і Луганської областей; сприяння з боку центральних органів влади транскордонному співробітництву окремих районів Донецької і Луганської областей з регіонами Російської Федерації“.

Тобто йдеться про легалізацію антиукраїнських анклавів, про перетворення України навіть не на федерацію, а на конфедерацію, в якій „центральна влада“ (тобто законна влада української держави) та весь український народ матимуть щодо „народних республік“ тільки обов'язки (включно з соціальним забезпеченням населення відповідних територій, повним відновленням соціально-економічних зв'язків, підтримкою соціально-економічного розвитку тощо).

В обмін же Україна повинна отримати контроль за кордоном — але після повного виконання Мінських угод, тобто після амнестії для бойовиків, їхньої легалізації під псевдонімом „народної міліції“, після ухвалення нової Конституції, яке має відбутися „в консультаціях і за погодженням з представниками окремих районів Донецької та Луганської областей“. Тобто писатимуть Основний закон нам Олександр Захарченко та Ігор Плотницький за вказівками з Москви. Тобто після повної капітуляції України їй передадуть контроль за відповідними ділянками кордону з Росією. А якщо в в Луганську і Донецьку (реально — в Кремлі) вирішать, що капітуляція не повна, то й не передадуть.

Я вже не кажу про те, що в угодах заарештовані й засуджені бойовики ніжно звуться „заручниками“, що прирівнює українську державу до терористичної

організації; як оцінити це під оглядом міжнародного права?

Йдемо далі.

Імовірність того, що Газський суд ухвалить остаточне рішення, в якому хоч якось покарає Росію бодай за фінансування тероризму, навіть не за прямі терористичні дії (лише збитий російським військом „Боїнг“ чого вартий), близька до нуля. Слід згадати, що цей суд, присікався до якихось формальностей і взагалі не взяв до розгляду позову Грузії проти Росії за агресію 2008 року, яка відбулася на очах усього світу, під прицілом телекамер і з репортажами в інтернеті. Тож, найшвидше, і в майбутньому суд обмежиться фразою, що Україна, мовляв, не надала досить доказів, які були б суттєвою базою для застосування санкцій, — як зараз сказано про тимчасові заходи.

Що ж стосується Криму, то „часткове задоволення“ позову України в пляні тимчасових заходів також не повинно викликати евфорію. Так, у рішенні суду сказано, що Росія повинна:

— Утримуватись від збереження або застосування нових обмежень на права кримськотатарської спільноти зберігати свої представницькі інституції, включаючи Меджліс кримськотатарського народу.

— Забезпечити доступ до освіти українською мовою.

Чудово! Проте ми знаємо, який досвід має Кремль у „забезпеченні“ освіти українською мовою, тим більше, що проблема не скільки в мові, скільки в змісті освіти, а він може бути антиукраїнським; у другій половині 1930-их років Лев Троцький, на еміграції нещадно критикуючи Сталіна, влучно зауважив, що в СРСР влада допускає освіту українського народу рідною мовою тільки для того „щоб змусити його мовою Кобзаря славити кремлівську кліку гвалтівників“.

Ну, а з Меджлісом кримськотатарського народу ще простіше: його просто „переоберуть“, з дотриманням усіх „дуже демократичних“ ритуалів. Ба більше: можливо, і когось з нинішніх непримирених противників окупантів уведуть — але тільки як поодиноких рядових членів. І крім „системних лібералів“ з'явиться в Росії й такий собі „системний Меджліс“.

Згадаймо, що у підполковника КГБ Володимира Путіна було де навчатись: в східній Німеччині, де він служив, номінально існувала багатопартійна система, яка в основних своїх рисах відтворена у сучасній Росії. Тож можна не сумніватись, яким чином Кремль виконуватиме це рішення Газького суду.

Чи означає сказане, що звертання влади української держави було неправильним кроком? Зовсім ні. Мова про те, що евфорія й ілюзії щодо дієвості цього суду й міжнародного права на загал є хибними й небезпечними. Відтак не випадає забувати афористичну формулу гетьмана Івана Мазепи, який був не тільки неабияким політиком, а й талановитим поетом: „Же през шаблі маєм права!“

„День“

Сергій Грабовський – політолог, кандидат філософських наук, Київ.



DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com



ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Варо від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

В Канаді відбулися...

(Закінчення зі стор. 9)

виголосив доповідь, ілюстровану прозірками, на тему „Доречність УПА до нинішньої України“, у якій визначив паралелі між історичним минулим і сучасними подіями.

З'їзди схвалили спільні резолюції на наступну каденцію щодо спільної внутрішньої і зовнішньої діяльності обох організацій.

28 квітня був висвітлений, виключно для делегатів і гостей, документальний фільм Адриана Лугової „Recovery Room“. Після показу фільму з інформацією про процес створення фільму виступили А. Лугова та її батьки – відомий кінопродюцент Юрій Луговий та мати Зоряна. Темою фільму є нинішня війна України проти російської агресії і включення в гуманітарну сферу української діаспори, щоб полегшити наслідки війни для її жертв.

Перед показом фільму, під час товариської зустрічі для делегатів і гостей, виступила кримсько-татарська співачка Ельвіра Саалі.

На презентації фільму прийшли спеціальні гості, які виступають у фільмі як головні співучасники канадських медичних місій до України. Серед них були відомі лікарі-хірурги разом з членами своєї медичної команди: д-р Олег Антонішин, д-р Марк Мекрей, Джуліет Лев, Марія Кобилецька, Богдан Чернявський, Кость Михальченко, а також Віктор Гетьманчук, голова Канадсько-Української Фундації (CUF), яка є спонзором цих медичних місій в Україні.

29 квітня відбулася святкова вечора для делегатів і гостей. Програма вечора розпочалася національними славними Канади й України, вшануванням героїв України і маршем українських націоналістів у виконанні оркестри СУМ „Батурин“. Екуменічну молитву і звернення до учасників заходу промовили Владика Стефан Хміляр і о. Василь Федів. Владика Стефана супроводжував о. д-р Роман Лобай.

З привітальними зверненнями виступили голова Проводу ОУН(б) і генеральний секретар СКУ Сте-

фан Романів, депутати парламенту Канади Борис Вжесневський (голова Парламентської групи друзів Канада-Україна) і Пітер Кент, депутати провінційної легіслятури Онтаріо Іван Бейкер і Джон Якабускі, а від Централі КУК – заступниця президента Олександра Хичій.

З головною доповіддю, ілюстрованою прозірками, виступив відомий діяч д-р Любомир Луцук, професор Королівської військової академії у Кінгстоні, Онтаріо. Темою його доповіді була „Будуємо Канаду – захищаємо Україну“. Доповідь була присвячена 125-літтю поселення українців у Канаді. Представив доповідача Ігор Козак – майор Збройних Сил Канади, який навчався у академії.

У мистецькій частині програми виступили жіночий хор „Діброва“, молодіжний ансамбль „Пролісок“ і чоловічий хор „Прометей“.

Зі словом подяки для ЛУК і ЛУОКК від імени організації „Вільні люди“ в Україні за надану гуманітарну допомогу звернувся С. Кузан.

Святкову вечерю закінчено молитвою „Владико неба і землі“ Семена Гулака-Артемівського з опери „Запорожець за Дунаєм“. Ведучими були Калина Кардаш і Зенко Чиж.

Учасниками з'їздів, були голова Крайової Управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України Стефан Качурак (США), голова Відділу КУК-Торонто Тарас Багрий, голова Канадської Української Фундації (CUF) В. Гетьманчук, голова дирекції НТШ у Канаді д-р Дарія Даревич, голова СУСК Касян Солтикевич, голова Канадської асоціації кримських татар Рустем Ірсаєв.

Письмові привітання надіслали Посольство України в Канаді, Генеральне консульство України в Торонто, Парламентська група дружби Канада-Україна, Українська Православна Церква в Канаді (Східня Єпархія), Українська Католицька Єпархія Східньої Канади, ОУН(б), Товариство колишніх вояків УПА, ряд інших організацій.

Крайова Управа ЛУК,
Крайова Управа ЛУОКК

Василь Гренджа-Донський був народним поетом

Ярослав Стех

Драматичні та публіцистичні твори, переклади, а також поезії та окремі лемківські пісні Василя Гренджи-Донського відомі читачам. Понадто він був громадсько-культурним і політичним діячем, а також одним з творців Карпатської України, редактором щоденної газети „Нова свобода“ та співредактором часопису „Русинь“.

В. Гренджа-Донський народився 23 квітня 1897 року у селі Волове, нині Міжгір'я Закарпатської області. В рідному селі закінчив початкову школу та, на жаль, далі не міг продовжувати навчання з приводу хвороби батька. Маючи гарний голос, з ранніх років допомагав місцевому дякові, а 15-літнім став працювати листоношею. Весь вільний час використовував на самоосвіту і склав іспити за повний курс тогочасної школи.

Під час Першої світової війни його покликали до війська. На фронті був тяжко поранений. Лікувався у Будапешті, продовжував вчитися і склав іспити за три курси Торговельної академії. У 1921 році повернувся на Закарпаття і став займатися літературною діяльністю. Перша книжка – „Квіти терньом“, за нею – „Шляхом терновим“. Далі були збірки поезій „Золоті ключі“, „Тернові квіти полонин“, „Тобі, рідний краю“, „Збірка оповідань з карпатських полонин“, „Покрив туманом співучі ріки“, історична поема „Червона скала“, повість „Ілько Липей – карпатський розбійник“ та ряд інших.

В. Гренджа-Донський з утворенням автономної Підкарпатської Русі редагував „Урядовий вісник“ (1938-1939), а з проголошенням Карпатської України – щоденну газету „Нова свобода“ (1939). У часи окупації Карпатської України Угорщиною його було ув'язнено в концтаборі. Після звільнення 7 серпня 1939 року він утік до Словаччини, де у Братиславі працював бухгалтером. Його дочка Аліса Гренджа-Донська в часи боротьби за цю державу (1938-1939) була медсестрою, доглядала за пораненими вояками.

У наш час кожен українець знає пісню „Пливе кача по Тисині“. Цю пісню зворушливо виконують „Піккардійська терція“, капеля ім. Дмитра Ревуцького „Плач Єремії“, хор Київської Православної академії, семінаристи якої були безпосередніми учасниками подій у Києві, та десятки інших виконавців. Понадто цей твір використовується в похоронах сучасних воїнів, які стали жертвами путінсько-російської агресії на сході України.

Багато дослідників вважають, що автором цього поетичного тво-



Василь Гренджа-Донський

ру є В. Гренджа-Донський, який на початку 1923 року в Ужгороді подав його до збірки „Квіти з терням“. Любов до рідної землі, тривога перед її окупацією, туга матерів за синами, що кладуть голови на чужині, такими мотивами проіннятий вірш „Пливе кача по Тисині“:

*Пливе кача по Тисині;
„Мамко моя, не лай нині,
Залаєш ми в злу годину,
Сам не знаю, де погину“.
Залає мати сина, лає,
Син додому не вертає...
Серед поля, на долині
лягло серце у тернині!*

Метафоричний образ, щодо качі, що пливе „по Тисині“, дослідники пов'язують з річкою Тисою, або взагалі з Дунаєм. Назва могла означати „вузьке тісне озеро“. Згідно з українською традицією, кача символізує „несилу“ і у цьому контексті смерть сина оспівана на зразок тужливих лемківських мільодій.

На завершення цього спогаду вважаю доцільним зупинитися над статтею „Щоб ніколи більше не забути“ („Свобода“, 28 січня 2000 року), що її написала з нагоди 25-річчя смерті поета його дочка Зірка. Разом з сином вона була на похороні батька. До останніх днів свого життя він працював над історичним романом „Сини Верховини“, щоб якомога швидше передати твір до видавництва в Києві. Та, на жаль, зупинилося його серце 25 листопада 1974 року в Братиславі на Словаччині. На похорон приїхали його брати Михайло та Іван. Були сумні розповіді і привітання родинні. „Я так хотіла, – продовжує вона у своїй статті, – щоб мого батька наш народ так полюбив, як він до останніх хвилин свого життя любив Україну“.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.



UNF Fundraiser - Soyuzivka Heritage Center

The Largest Ukrainian Festival in the United States organized by the Ukrainian National Foundation, under the patronage of the Embassy of Ukraine.

2017 Ukrainian Cultural Festival

at Soyuzivka

Kerhonkson, New York

July 14, 15 & 16

FRIDAY NIGHT

FUNDRAISER

LVIV RETRO GALA

Proceeds to benefit Ukraine

Ukrainian Village, Film Festival, Dancing, Music and Song, Art/Crafts, Delicious Ethnic Foods, Concerts in Veselka Hall, Beer Garden and Zabavas!

Shuttle bus to Hudson Valley available from parking areas

Must be patron of Hudson Valley Resort
1-888-9-HUDSON



Soyuzivka
Heritage Center

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

Vendor info:
941-966-5241 | 845-626-5641
heritageuki@gmail.com



Oksana Mukha



Pikkardiyska Tertsia



Choir-Lanka Halychanka



Kozak System



MC's Vasyly Popadiuk
& Lydia Kulbida



Roma Pryma Bohachevsky
Ukrainian Dance Workshop



Dumka Choir